

Barcode - 9999990852402

Title - Asaliyate khoja yane asal kharekhara khojao kon

Subject -

Author -

Language - gujarati

Pages - 98

Publication Year - 0

Creator - Fast DLI Downloader

<https://github.com/cancerian0684/dli-downloader>

Barcode EAN.UCC-13

999999085240

અસલીયતે ખોલ.

થાને

અસલ ખરેખરા - પ્રેણાંસો કાણુ

રચનાર.

દાશામ બોધા મા .

બીજુ આવૃત્તિ, નકલ રૂપો

પ્રગટ કરનાર

બીજુ પ્રેમણ પારખીએ.

૫૬૭, ડાંગરી સ્ટ્રીટ, મુંબઈ. ૬.

ધ. સ. ૧૬૧૨.

ધ. સ. ૧૩૩૦

કિંમત અમુલ્ય.

કોપીરાઇટ પુસ્તક કર્તાએ પોતાને સ્વાધીન રાખેલ છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોફીરાજિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૩૦૪

વર્ગાંક

પુસ્તકનાં નામાં ૨૧૨૧૮૮થને ખોલ્લા

વિષય ૨૧૩૭૩૮૭૨૬૮

અસલીયતે ખોજ.

યાને

અસલ ખરેખરા ખોજાયો કોણું ?

રચનાર.

હારામ ખોધા મ

ખીજ આવૃત્તિ, નકલ ૨૫૦૦

પ્રગત કરનાર

વીરળ પ્રેમજ પારથીઆ.

૫૮૭, ડેંગરી સ્ટ્રીટ, મુંબઈ. ૯.

ઈ. સ. ૧૯૧૨.

હી. સ. ૧૩૩૦

કિંમત અમુલ્ય.

કેપિરાઇટ પુસ્તક કર્તાએ પોતાને સ્વાધીન રાખેલ છે.

બાળપીઠ ગ્રામીણ
અમાવાસ
ગુજરાતી કોપીરાઇટ-સંગ્રહ

૧૩૦૪

આ પુસ્તક મુખ્ય નં. ૯૩ ચીંચપોકડી પરેલરોડપર
લેડી નાર્થ્કોટ ડિંકુ એફ્ઝિન્જ, કે. એન. સેલર
પ્રસભાં ભાગુજ હેવચંહ મહેતાએ
છાચું છે.

આર્પણ પત્રિકા.

મહાન ખોધગુરૂ માનવંતા પીર સદ્ગુરીન.

આપ

મહાન ખોધ-

ગુરુએ અમો ગો

કેમની નજીત માટે અસ્તિત્વ

પ્રયાસ કરી, પાક હીને ઈસ્લામનું ખાસ

એક, પાક શરીઆ ઈમામી ઈસમાઇલી મજહુબનો

માર્ગ અમોને હેણાડીને, પાક ઈસમાઇલી ઈમામોના વાવઠા

નીચે અમોને એકઠા કરવામાં, તન મનના ભોગે હેરત ભયો

પ્રયાસો કૃધા છે, તે સધારા ઝાડુકતા બનાવેની

યાહમાં આ “ અસલીયતે ખોળ ”

તામનું લઘુ પુસ્તક આપ

મહાત્માના પાઠ રૂહને

માન સહિત

આપણું

કરું

છું.

આપના એહેસાનમંદ,

હારામ ખોધા માસ્તર.

પ્રસ્તાવના.

—••—

આ લઘુ પુસ્તકની અર્પણ પત્રિકા પાક શીખા ઈમામી ધસમાઇલી હીનમાં, ખોજાયેને દાખલ કરનાર, માનવંતા બોધગુરુ, પીર સહદેહીન સાહેબને આપવામાં આવેલ છે. પાક શીખા ઈમામી ધસમાઇલી મજહુબ, જેમાં તેએએ અસલથીજ ખોજાયેને દાખલ કીધા છે, તે અસલ મજહુબને તળ હેનારા પણ જ્યારે એવા મહાત્મા પરોપકારી ગુરુએને અર્પણ પત્રિકા જેવાં માન આપવા કુદરતી રૂતે પ્રેરાય છે, ત્યારે, અમે તેએએ શીખવેલા પાક શીખા ઈમામી ધસમાઇલી હીનના જ્ઞાન રૂપી મીઠાં કૃષનો અહેનિશા આહાર કરનારા જે એ [redacted] રા મહાત્મા બોધગુરુને અર્પણ પત્રિકાનું માન આપીએ, તો એક અદનાં કુરજ ખણ્ણી ઉપરાંત, કંઈ વધારે કીધેલું કહેવાશે નહીં. આ લઘુ પુસ્તક વાંચ્યા પછી, ખોજાયેનો અસલ મજહુબ કર્યો હો, અને પીર સહદેહીન વગેરે મીશાનરીએએ, ક્યા મજહુબમાં, ખોજાયેને, અસલમાં દાખલ કીધા હતા, તે સ્વતંત્રપણે અમારા વાંચક ખાત્રી કરી શકશો, તો અમારો અદના પ્રયાસ સક્રણ થએલો ગણશું.

હારિમ બોધા માસ્તર.

પુસ્તક કર્તા.

પ્રગટ કર્તાનું વિવેચન.

મેં જ્યારે “ઓળ કેમની તચારીખ” નામનું પુસ્તક વાંચ્યું, ત્યારે મારા મનમાં ધણા તર્ક વિતક શુંવા લાગ્યા, કારણ કે, એ પુસ્તકનું પાનું ૩૦૫ મું વાંચતાં, મને થયું કે મજુસુર પુસ્તક કર્તા, ઓળ કેમની અસદીયાત વિષે, મજુસુર મોટા સંશોધનમાં છે, અને એ બાળતની ચોખવટ થાય તો સારું એવી આશા તેઓએ હેખાડેલી છે. સંશોધનમાં પડેલાંએને સીધે રસ્તો હોરવવામાં પરમ ધર્મ છે, એમ સમજુ, મેં મારા મેત્ર હુશમલાઈ ઓધા માસ્તર પાસે મારી છાડા હેખાડી કે, મજુસુર પુસ્તક કર્તાના સંશોધનો ખરો નિર્ણય તેઓ મેહેરખાની કરી લાગી આપે, તો હું મારી તરફથી તે લખાણને પુસ્તકના આકારમાં છપાવી, સત્ય શું છે તે, કુનીગામાં જહેર કરું. મી. હુશમલાઈ ઓધાએ મારી છાડાને માન આપી, ઓળ કેમની અસદીયાત ઉપર, એક નાનું પુસ્તક રચી આપ્યું, તે મારે, હું તેઓનો ખરા હીનથી આભાર માનુંછું. આ પુસ્તકની પહેલી આવૃત્તિ છપવામાં આવી, તે સપાઠાખંધ વેંચાનું ગઈ હતી. આ પુસ્તકની ખીજુ આવૃત્તિ છપાવવા, મારા ધણા (મત્રો તરફથી ઉપરાસાપરી માંગણી થવા લાગી; આ પુસ્તકના છેવટમાં લખેલા સહયોગસ્થોની સખાવત ભરેલી મહદ્દી, એ પુસ્તકની ખીજુ આવૃત્તિની અઠી હજાર નકલો.

શ્રી વહેંચી આપવા બંદોભસ્ત થયો છે, તેથી આ ખીજ આવૃત્તિ જલદીથી બહાર પાડવાનો પ્રસંગ મળ્યો છે.

પહેલી આવૃત્તિમાં મારા તરફનું કંઈપણ વિવેચન નહીં હોવાથી, આ ખીજ આવૃત્તિમાં, મારો અહના મત નીચે પ્રમાણે જણેર કર્દુંછું.

મારો મત જણેર કરવા માટે, પહેલાં દુધનું ઉદાહરણ લઈશ. દુધને આપણે અસલ પહેલી સ્થિતિમાં, દુધ કહીએ છીએ. જ્યારે તે દુધને જમાવવામાં આપેછે, ત્યારે તે સ્થિતિમાં આવેલા દુધને આપણે હણીં કહીએ છી. જ્યારે હણીને વલોવવામાં આવેછે, ત્યારે તેમાંથી પાણી જેવા નીકાર્દા પહાર્થને છાશ અને ખીજ ચીકણા ઘાટા પહાર્થને માખણ એવાં નામ આપીએ છીએ. જ્યારે માખણને તાવવામાં આવેછે, ત્યારે તૈયાર થએલા પહાર્થને ધી કહેવામાં આવેછે. આ હાખલા પરથી આપણે સમજ શકીએ છીએ કે, જ્યારે હુકોઈ પહાર્થ એક સ્થિતિમાંથી ખીજ સ્થિતિમાં જયછે, ત્યારે તે કનવર્ટ થએલી એટલે બહલાએલી સ્થિતિમાં ખીજ નામને લાયક થાય છે. પહાર્થ કનવર્ટ થયા પછી, અસલનું નામ તે પહાર્થને બંધ એસતું રહેતું નથી.

માનવંતા, ખુઅરગ, વિદ્ધાન ખીર સહરદીનથી ખોધ પામેલા મુરીદોને “ખોજા” લકુણ આપવામાં આવેલો છે. જ્યાંસુધી મુરીદો, ખીર સહરદીનના ખોધ ઉપર કાયમ હોય, ત્યાંસુધી “ખોજા” લકુણ તેઓને ઘરારત તથા સજાવાર છે. ખોજના અસલ લકુણ તથા સ્થિતિમાંથી કનવર્ટ થએલા, એટલે, ખોજના મજહુબમાંથી નીકળી પરધર્મમાં

દાખલ થએલા, પોતાની નવી સ્થિતિમાં પણ “ખોળ” લક્ખને
પકડી રાખે, એ આજના ચળકતા સમયમાં અને વિધાના જમાનામાં,
કુદરતી કાનુનથી વેગળું માલમ પડેછો અસલ ખોળમાંથી કનવર્ટ
થએલા, એટલે ધાર્મિક બીજું સ્થિતિમાં ગચ્છેલા, પોતાની નવી સ્થિતિ-
માં, પોતા માટે, બીજું કેાં લાયક નામ શોધીને લગાડશો, તો
ખવિત તેઓ માટે માનકારક, અને કુદરતને બંધ એસતું થશે.

કુરાને શરીરી, સુરે : ૫૨.

આયત, ૨૬૬.

બુઅતીલ હુકમતા મંય યશાએં, વ મંય
બુઅતીલ હુકમતા, ઈ કહ ઉતેથા ઐરન
કસીરન, વ મા યજમાંકરૂ, ઈલા
ઉલુલ અલભાય

મતલભ

જેને તે ચાહેછે તેને તે જ્ઞાન આપેછે, અને જેને જ્ઞાન આપ-
વામાં આવ્યું છે, તેને ખરેખર પુષ્કળ ફાયદો આપવામાં આવ્યોછે,
પણ ડાહ્યા માણુસો સિવાય, બીજું કેાં શ્રીખામળુ લેતું નથી.

કુરાને શરીરું, સૂરે માયેદા.

આયત. ૬૩

લૈસા અલલ લજીના આમનુ, વ
અમેલુસ સાલેહુતે, જુનાહુન, શીમા
તચ્છેભૂ, ધામતુતકો, વ આમનુ
વ અમેલુસ ^{૩૬}હુતે, સુમત તકો, વ
આમનુ, સુમત ^{૩૬}તકો, વ અહસનુ,
વદલાહો ચુહુખુલ મોહસેનીન,

મતલાભ.

નોચોએ ધૂમાન આણયું છે, અને સુકૃત કર્યાંછે, તેચોના ઉપર
તેચોએ આધુંછે તેને માટે કંઈ પાય નથી. જ્યારે તેચોએ પરહી-
જગારી કરીછે, અને ધૂમાન આણયું છે. અને સુકૃત કર્યાંછે, પછી
પરહીજગારી કરીછે, અને ધૂમાન આણયું છે, પછી પરહીજગારી કરી
છે, અને સારાં કામ કર્યાંછે, અને ખુદા સુકૃત કરનારાંએને ચાહેછે.

વીરજ પ્રેમજ પારખીઆ.

પ્રગટ કર્તા,

આસ્તાલીયતે ઓળ

યાને

આસ્તા ખરેખરા એજાણા કેણું ?

ઓળ કેમની તવારીખના હાવા : કંઈકાંક પુસ્તકો પ્રગટ થવા પામ્યાં છે. ધ. સ. ૧૮૯૨ ની સાલમાં જચેતીનાનજુઆણી ભુજવાળાએ “ઓળ વૃતાંત” નામે, પુસ્તક બહાર પાડ્યું હતું.

ધ. સ. ૧૯૦૩ ની સાલમાં નવરોજણ માણેકજી કુમસ્યાએ “નામહાર આગાખાનનો દુંક ઈતિહાસ” પ્રગટ કરી, નામહાર આગાખાન સાથે ઓળાણાનો પવિત્ર સંખાંધ દર્શાવ્યો છે.

ધ. સ. ૧૯૦૫ ની સાલમાં, મુંખાઈ શોહેરના રહીશ, જાક્રલાઈ રહેમતુલ્લા ખારીસ્ટર તરફથી “ઓળ કેમનો ઈતિહાસ,” એ નામનું પુસ્તક પ્રગટ થયું હતું.

ધ. સ. ૧૯૦૭ ની સાલમાં, અમરેલીના રહીશ, એદલજ ધનજી કાળાએ “હસનાયન સુખમાણી તથા હસમાણી મીશાન પ્રયોગ” પુસ્તક બહાર પાડીને, ઓળ કેમની અનુલીયાત હેખાડવાની કેરોશ કરેલ હતી.

હાલમાં ધ. સ. ૧૯૨૨ ની સાલમાં, અમરેલીના રહીશ એદલજ ધનજી કાળાએ “ઓળ કેમની તવારીખ” ને નામે પુસ્તક પ્રગટ કીધું છે.

આ છેલા “ ખોજન કેંમની તવારીખ ” ના પુસ્તકમાં, એક અતિ વિચિત્ર પ્રકારની ચોખવટ કરવા માટે, પાના ઉંઘ માં ખાસ જરૂર હેખાડવામાં આવી છે, પુસ્તક કર્તાં પાનાં ઉંઘ ની સોગમી કલમના પાછળા લાગમાં દર્શાવે છે કે, “ મારી માન્યતા એવી થઈ છે કે, ખોજનાનો અસલ ધર્મ ધૂસનાઅશરી છે, અને તેમને ધૂસનાઅશરી મતમાં વટલાવનાર મીશન-રીએ પણ ધૂસનાઅશરીજ હુતા, તો પણ આ સંખાંધે, ચોખવટ કરવાની ખાસ જરૂર છે.”

“ નામહાર આગાખાનતો કુંક ધતિહૃદાસ ” એ પુસ્તક રચનાર, ખાડેશ પારસી લેખક, નવાજ માણેકજી દુમસ્યા, પોતાના પુસ્તકના પાનાં ૨૩-૨૪ મા, એક આંદોલન સુચના કરે છે કે —

“ હવે તે વખત આવી લાગ્યો છે કે ખોજનાનો જે તરીકા ઉપર ચાલે છે, તે તરીકાને અનુસરતી તરતીએ હુક્કસ્ત કરવા માટે, હજરત આગાએ (નામહાર આગાખાન) મજાફૂત હસ્તે અમલ ખેળાડવો જોઈએ. હવે જ્યારે પ્રિટિશ અમલમાં, રિયાકારી એટલે હોરંગી ચલાવવાનો કંઈખી જરૂરીયાત રહી નથી, ત્યારે તો વળી, ખોજ ભાઇએની ફરજ છે કે, તેઓએ પોતાના જુગરનો એતેકાહ, જણેર ખુલ્લી રીતે પાળી હેખાડવો. હવે તેઓએ પોતાના મોં ઉપર ઢાંકેલો ખુરણો અને પારકા તરીકાને માગતા આવવાનો ખોટો હેખાવ ઝેંકી હેવો જોઈએ, સણખે એવી ખુરાખાપોશી અને બહુરના ગોટા હેખાવથી ખોજ જેવી ચંચળ કેમમાં નુકસાન અને મતકુરી જાણેજ થઈને, તેઓમાં ફાટપુર થવાનો સંભવ રહે છે. આગલા જમાનાએમાં, ખોજ ભાઇએને એવા જનુની ખુનના ઘ્યાસા લોકનો ડર રાખવો પડતો હતો કે જેઓ સુની તરીકાને અપમાન થવાનો સહજખી છિશારો માગતાં, તુરતજ હથીઆરો ઉડાવીને જેમને તેઓ કાફર તરીકે ખોલાવતા હતા, તેમનો નાશ કરવાનો એકદમ તૈયાર થઈ જતા હતા. સધળી હિંદુ વરણોની મિસાલેજ ખોજનાનો પણ ખુલ્લીકણું

હોવાથી તેઓને સુનીએમાં જાએજ રહેલી નમાજની તરફીએ। અને રસમો જાહેરાત ધર્મિતયાર કરવી પડી હતી. મગર હવે તેઓએ બાહુભિત બહાર પડીને, “પોતાના શીંઘા ધસમાંદી મજહુણને અનુસરતી તરફીએ। અને રસમો ધર્મિતયાર કરવી જોઈએ છે. એમ કીધાથીજ સુધરેલી આલમની નજરમાં તેઓ માન મેળવશે.”

ઉપરના લખાણુ ઉપરથી, અમારા માનવંતા ધનસારી વાંચનારા, સ્વતંત્રપણે ખરાખર સાખેત કરી શક્શો કે “નામહાર આગામાનનો દુંક ધતેહાસ,” એ પુસ્તકના રચનાર, આપણાથી ગેરકોમના ગ્રહસ્થ પણ ખુલ્લી રીતે જાળી શક્યા છે, એટદુઃખાલિં, પણ જાળીને પોતાના પુસ્તક મારકું જાહેરમાં પ્રગટ પણ કરી છે. કે ખોજાએ હવે બહાર પડીને પોતાના શીંઘા ધમામી ધસમાંદી મજહુણને અનુસરતી તરફીએ। અને રસમો અખતિયાર કરવી જોઈએ. ખોજકોમથી ગેરકોમના એટલે એક પારંગી વિદ્ધાન પણ, ખોજાએને શીંઘા ધમામી ધસમાંદી ગણુવાની માન્યતા ધરાવે છે. અને એ માન્યતા સંપૂર્ણ રીતે ચોખખી હોવાથી, તેમાં વધારે ચોખવટ થવાની જરૂર પોતાના આખા પુસ્તકમાં કેંધ્રપણ ઠેકાણે જણુવતા નથી, ત્યારે અજબ થવા જેવી ખીના એ છે કે, પાક શીંઘા ધમામી ધસમાંદી મજહુણને હાલ તરતજ તળ હેનાર, એદલજ ધનજ કાણા, જેમના ખાપહાહાએ, અસલથીજ ખોજાનો અસલ શીંઘા ધમામી ધસમાંદી મજહુખ પાળીને, તેમને પણ વારસામાં, એજ પાક હીન આપતા ગયા છે, તે સધજું વિસરી જઈને, એ સિદ્ધાંત તુલ્ય સત્યતાને મારે હજુપણ વધારે ચોખવટની જરૂર વિચારે છે.

વિદ્ધાન વર્ગ સત્યતા સાખેત કરવા કેશોશ કરે, તેમાં કંઈપણ હાનિકારક નથી, પરંતુ જ્યારે તે સત્યતા સાખેત થાય, ત્યારેપણુ, તેને નહીં

ગણુકારતાં, પોતાના અંતઃકરણને તથા જગતને કરેણ આપવા કોશોશા કરદી એ અક્સોસ કારક છે.

પચાશ વર્ષ થયાં, રોજ સૂર્યનારાયણના દર્શન કરનાર, સૂર્યની હસ્તિ (વે શાંકા દર્શાવે, તો ને બીજા અનેઓફી અને રમુજ ભરેલી ગળાય છે. “ એજાંકોમની તથારીએ ” ના રચનાર એદાણ ધનજી કાળાએ ઈ. સ. ૧૯૦૭ ની જાલમાં હુસન બીજ સંખાહ તથા ઈસમાઈલી મીશન પ્રયોગ ” એ નામનું પુસ્તક પ્રગત કીધું છે, તેના ૧૫૭ મા પાનામાં ખુલ્લી રીતે તેઓનીજ કલમથી ચોખવટ કરવામાં આવી છે, તે નીચે પ્રમાણે.

“ એજાં લોંડાની અસ્તિ ઉપરિ સુનિમાંથી થઈ હતી, એમ જે માનવામાં આદ્યું હતું, તે ખરું ન હતું. તેમજ મુંખાઈમાં પ્રસિદ્ધ થયેલી સજરાના ચાપડીમાં એજાં ધર્મની નિંદા કરી છે, તેપણું ખરી નથી. વળી હિંદુ મુસલમાનના ગિથ માના જાનો એજ શીઆહ મત છે, એમ જે માનવામાં આદ્યું ના, તે ખરું નથી. ગાથવા એજને માટે અતિધંથ એ નિરાગોજ પથ હું, એવી કંટલાકની સમજણું હું, તે પણ ખરી નથી. પણ “મુંખાઈની હાધકોઈમાં તપાસ ચાલી. એજાંએનો અસ્તિ ધર્મ શીઆહ હીમારી ઈસમાઈલી કંદલ છે, એજ ખરી વાત છે.”

ઉપર પ્રમાણેની ખુલ્લી ચોખવટ થયા પછી, અને તે ચોખવટ જાહેર પ્રણની સમક્ષ પુસ્તક કર્તાં તરીકે રણું કરવા પછી, વધારે ચોખવટ કયા પ્રકારની હાધ શાંક ? પાંચ અને પાંચનો સરવાળો હશ થાય છે, એ કુદરતી સત્યતા જાણ્યા પછી. પાંચ અને પાંચનો બીજો સરવાળો કંટલો થતો હશે, એ જાણુવા મયન કરવું. નકામું તેમજ એહુદું છે. મજફુર પુસ્તક રચનાર, પાંચ વર્ષની દુંક મુહૂરતમાં. પોતાનીજ કલમથી

સાખેત કરેલી ચોખવટને વીસરી જગતે, એજનાને અસલ ક્યા
મજહુખમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, તે વિષે, ફરીથી ચોખવટ કરવા
જરૂર દર્શાવે છે, ત્યારે, જુદા જુદા સધનો મારકુંતે, એ જીવાલની
ચોખવટ કરવા કેશોશ કરવાની અમેને કરજ પડે છે. આ ચોખવટ
કરવા માટે, એહલજી ધનજી કાળાએ પોતે ઈ. સ. ૧૯૦૭ ની સાલમાં,
“ હુસનાણિન સ્થળાં તથા દુસ્માદ્દલી મિશન પ્રયોગ ” તથા હાલ
“ એજન કેમની તવારીખ ” એ નામનાં પુસ્તકો રચ્યાં છે, તેનેજ
પહેલાં અમે હુથમાં ધરશું.

ચોખવટ નંબર પેહેલો.

શીઅા ઈમામી ઈસમાઇલીઓની ખાકેશાત્રાની પાક કુચાના
સાથેતી.

કામની તવારીખ.

પાનુ' ૨૬૦

મજકુર બુકનો કર્તા મજકુર બુકના પાના ૨૬૦ માં “ પાઠ
કુચા ” એ મથાળા નીચે લખે છે કે “ માતા પંથીઓની પાઠ
કુચા જેવીને તેવી કખુલ રાખી, પણ તેમાં ઈસલામનાં બીજ છાટતાં,
કેટલીક ઈસલામી બાખતો દાખલ થઈ. વિર્યને બદલે કરખલાની માટી
દાખલ થઈ. પુરુષો સાથે સ્ત્રીઓને લેળાતી અટકાવી. સ્ત્રીઓ પોત
પોતામાં પાઠ કુચા જુહી કરે તેમ ગોઠવણુ કીધી. કસી જોવાની
અનીતિ ભરેલી રીતને પાણીચું આપી હીધું. પાઠના મંત્રોમાં હિન્દુ
હેવોના નામો સાથે કુરાનની આયતો, પંજતનના નામો, હુજરત મહુમદ
ધેગાંખરની વંશાવળી, કલમો, દર્દ્દ, અરણી હોઆયો, હુજરત અલીની
વંશાવળી, પીરિનાં નામો વગેરે બાખતો ઉમેરી, કેળી, પાવળનાં
નામો બદલી, તેને બદલે નીચાજ, તથા સુકીત એવાં નામો આખ્યાં
એજ પુસ્તકનાં પાનાં ૨૫૮ માં પુસ્તક કર્તા લખે છે કે માતાપંથીઓના
ચારયુગના ચાર લક્ત માન્ય રાખ્યા. સત્ય યુગનો પ્રદહ્માન, ત્રેતા-
યુગનો હરિક્ષિંદ્ર, દ્વાપર યુગનો યુધિષ્ઠિર, એમ ત્રણ જુગના લક્તો

જેમના તેમ માન્ય રાખ્યા. ચોથા ઠલીયુગમાં જાકત બદ્દીને અહલે, મીશાનરીએ પોતાનું નામ, યાને, સહિદીન હાખલ કીંદું. એજ પુસ્તક ઠર્ટી, પોતાના “હસન ખીન સણખાહ તથા ઈસમાઈલી મીશાન પ્રયોગ” એ પુસ્તકના પાનાં ૧૩૪, ૧૩૫ માં ધરપાટનું ગીનાન લખે છે, તે અતે ટાંકીએ છીએ.

હસન ખિન સણખાહ તથા ઈસમાઈલી મીશાન પ્રયોગ.

પાનાં ૧૩૪, ૧૩૫.

ધરપાટનું ગીનાન.

જરે વાલા, પાટ મંડાવીને ચોક પુરાવો.
હરખેસું કળસ થપાવો રે વાલા
થારે સુહાગણુને તેડાવો
બધાવો તે કાયમ સામી રે વાલા
આજ મંદીર રળીઆમણાં દીસે
રડા સાધ આવ્યા, રડા સંત આવ્યા, આપણે ધર
પ્રભુજ પધાર્યા મંદીરે
જરે વાલા, દીસતડાંરે રડેરાં દીસે
અને ઘોલતડા સુખ મીઠા રે વાલા
પવિત્ર થયાં ધર આગણ્ણ મારાં

જારે સતગુર નથણેસું દીઠાં રે વાલા
 જરે વાલા, કેછ કહે છે મેલાં ને કેછ કહે છે ચાખાં
 અને કેછ કહે છે, અદ્યા કેવા રે વાલા
 જોત જગાડીને જુમલોળ બેઠો
 હું જઉં બલીહારી તેની રે વાલા
 જરે વાલા શ્રવણે સુણીઆ તે મેં નાથણેસેં દીઠાં
 હું તા ભવોભવ હાસી તમારી રે વાલા
 હોયેલડા સરેરેર કરો
 યા શાહુ, કરીને પાયે લાગું રે વાલા
 જરે વાલા, ગુર નર સાથે ગોડ્ડી કીજે
 તરવ અખસર સુધ લીજેરે વાલા
 જોણું થકી ભવસાગર તરોયે.
 સેવા સાહેભજીની કીજે રે વાલા
 એ ગીનાન મહારસ લણું પીર સહરહીન
 મુમન મારા અમીરસ પીવાને આવો રે વાલા
 “હાજર જોમા” ને પાયે પડીજે
 વધાવો તે કાયમ સામી રે વાલા

મજકુર પુસ્તક કર્તાના ઉપલા વિવેચન ઉપર ટીકા કરવાની અમોને ખાસ
 જરૂર પડે છે. ખાકે શક્કાનો કુયા માતાપંથીઓના ધર્મ ઉપરથી માનવંતા
 પીર સહરહીને લીધી છે એ હીના તદ્દન જુઠી, અનુભવ રહિત, અને
 નાપાયદાર છે. ખાકે શક્કાને વાસ્તે ધસલામીએ પણ મોટું માન ધરાવે
 છે. અમારા કહેવાના ટેકામાં, એક આલીમે ફાઝલ શાયેરના શાયેર
 અતરે રણુ કરીએ છીએ.

શાચ્ચેર.

- ૧ અક્સીરસે જીયાદા હું, હૈદર કે દરકી ખાડ
- ૨ હું ખાડ, લસકે સ્તુમને, ઇસ સીમો જરકી ખાડ
- ૩ રૈનક ઉસકે પાસ હું, અક્સીર કીમીઆ
- ૪ લસ પાસ હુંગી, હૈદરે સફુદર કે દરકી ખાડ
- ૫ અલીકે દસ્તાકી ખાડે શર્કા, અક્સીરે અચ્ચાઝમ હું,
- ૬ હું, સર ખમ, ખાડે અતહુરપર, હકીમોંકા તથીયોંકા
- ૭ હું, કીમીઆગરોંકા, અગર કીંચા પર નાજ
- ૮ તો યુ તુરાખીયોંકા, હું, ખાડે નાજ

તરણુમે.

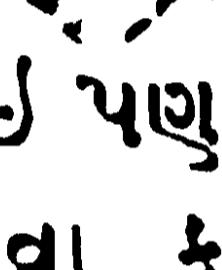
- ૧ હિન્દુત મૈલા મુરતજાઅલીના દરની ખાડ, કીમીઆની ખાડ કરતાં વધારે અસરકારક છે.
- ૨ હિન્દુત મૈલા મુરતજાઅલીના દરની ખાડના પ્રમાણુમાં, સોનું અને રૂપું એ ડિંમતો ધાતુઓ ખાડ સમાન છે.
- ૩ લડાઈઓની સર્કને તોડી નાખનાર, સાહેબે જુલશીકાર, મૈલા મુરતજાઅલીના દરની ખાડ જેની પાસે હોય
- ૪ તેની પાસે સૌથી મોટો કીમીએ છે.
- ૫ હિન્દુત મૈલા મુરતજાઅલીના દસ્ત મુખારકની ખાડે શાંકા એ મોટી કીમીયારૂપ છે.
- ૬ એ ખાડ ઉપર, હકીમો તથા તથીયોનાં સર, આળુજ છે.
- ૭ અગર કીમીઆગર લોઠ, કીમીઆપર નાચે છે.
- ૮ તો મૈલાના મુરીદો, ખાડે શર્કા એનુલે ઘટપાઠ નીઆજ ઉપર લાડ કરે છે.

હજરત મૈલા ભુરતાખલી, અમીડુલ મોમનીન, હજર ધમામના હસ્ત મુખારક સ્પર્શ થએલી પવિત્ર ખાક, હુનયવી તથા ઝડાની ખીમારી એને હુર ઠરે છે, માટે માનવંતા પીર સહરદીને મૈલા ભુરતા અલીનું નુર ધરાવનાર, હુરેક જમાનાના હજર ધમામના હસ્ત મુખારકથી સ્પર્શ થએલી ખાકે શક્કા ઉપર પવિત્ર બંદગી કરી, આએ શક્કા એટલે નીયાજ નિયમના નામથી તેનું પાન કરવા શીઆ ધમામી ઈસમાઇલી એને શિક્ષણુ આભ્યું છે. એ પવિત્ર બંદગીમાં, હિંદુના લક્તો વગેરેનાં નામો દાખલા સ્વરૂપે આપવાથી, તે કિયાને, માતાપંથી કિયા કેળવાય નહીં. પાક કુરાને શારીરાં, દાખલા સ્વરૂપે, શીરઘોન, હજમાન, શીદાદ, હજરત ઈસા, માતાપંથી સુસા, હજરત ફાઉદ, વગેરે પરધમીના નામો આપવામાં આવેલ હ, તેથી પાક કુરાને શારીર, ઈસલામનું પાં પુસ્તક મટીને, પરધમી પુસ્તક થધ જતું નથી. માનવંતા પીર સહરદીનના વખતમાં શીઆ ધમામી ઈસમાઇલી મજહુખમાં દાખલ થનારા હિંદુઓ હતા. હિંદુઓને મુસલમાની મુલકોમાં થધ ગયેલા પ્રખ્યાત માણુસોના દાખલા આપવામાં આવે, તો તે મુલકોની તવારીખી ખાણતોની અજ્ઞાનતાને લીધે, તેઓ દ્રષ્ટાંતની ઘુણી સમજુ શકે નહીં. તેમ હિંદુઓના પ્રખ્યાત લક્તો પોતાના વખતના ઈશ્વરી અવતારને એળખી ધરપાટ કાઢી તથા તેનું પાન કરી, પોતાનું તારણુ કરી ગયા છે, તેમ આ જમાનામાં હજર ધમામ મૈલા ભુરતાખલીના હસ્ત મુખારકથી સ્પર્શ થએલી ખાકે શક્કા તથા તેના આએ શક્કાથી પોતાનું તારણુ કરવા ધરપાટની કિયા દાખલ કીધેલી છે, ધરાન, અરખસ્તાન. શામ, ખુરાસાન. અફ્ગાનિસ્તાન, ચિત્રાલ, વગેરે ખીજી મુસલમાની રાજ્યના શીઆ, ઈમામી, ઈસમાઇલોઓ પણ ધર્ણા માન તથા મરતખા સાથે ખાકે શક્કા તથા આએ શક્કાનું પાન કરે છે, એ લોકો હિંદુસ્તાનના માતાપંથની રસમ શીખવા કયારે આવ્યા હતા? હજર ધમામ ભુરતા અલીના હસ્ત મુખારકના ખાકનો, ખાકે શક્કા તરીકે ઉપરોગ, માનવંતા

ફીર સહરદીન સાહેબ હિંદુસ્થાનમાં પધાર્યા તેની આગમજ, ઈસ્લામી રાન્યના ઈસ્માઈલીઓમાં પણ, પ્રચલિત હતો. ખાકેશાઙ્કા તથા આણે શાઙ્કાની ઘટપાટની કિયાને, માતાપંથી ગણુનાર, શીઅા ઈમામી ઈસ્માઈલી મજહુખથી તદ્દન બીન વાકેઝગાર અને બીન અનુભવિ સાખીત થાય છે.

કોઈ એક ધર્મથી તદ્દન અળણ, અજાન, બીન અનુભવિ નાવાકેઝગાર માણુસનાં, તે હીન મજહુખ વિષેના લખાણ ઉપર, કોઈપણ રીતે લરોસો રાખનાર, પોતાને, ઘણી કફેડી તથા લયંકર હાલતમાં લાવી મુકે છે. જે માણુસને પોતાને કેવી વિષયમાં સમજ ન હોય, તે માણુસ, તે વિષયમાં, કેણી રાહુખરી શકે? અમુક વિષયનું જ્ઞાન નહીં ધરાવનારાઓના ગપાઠકના ગોળા ઉપર લરોસો લાવનાર શાખસ, પોતાને, કોઈ તરેહનો કાયદો પહોંચાડી શકતો નથી, પણ તેથી ઉલદું, અંધકાર તથા જહાલતની ઉંડી ગારમાં ગણડી પડે છે.

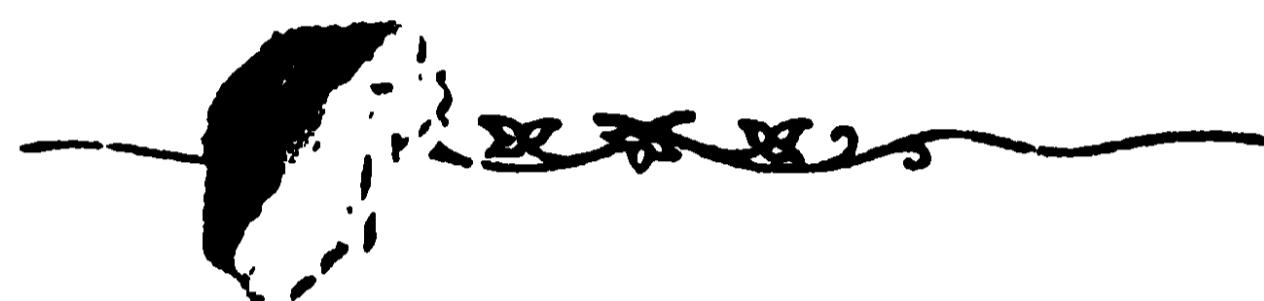
ખાકેશાઙ્કા તથા આણેશાઙ્કા, ઘટપાટ, નીયાજની કિયા કોઈ પણ રીતે માતાપંથી કિયાનું અનુકરણ નથી. કહાપિ અસલની સારી જુની ચીજેમાંથી નુકસાનકારક તત્ત્વ દુર્કરી, જમાનાને અનુસરતો ઘટતો ફેરફાર કરી, અનુકરણ કરવામાં આવે, તોપણ વિદ્વાન વર્ગ એ બાખતને નવાઈ જેવી ગણુશે નહીં. માનવંતા ફીર સહરદીને હિંદુઓની કેટલીક અસલની માન્યતા તથા રસમોમાં જમાનાને અનુસરતો ઘટતો ફેરફાર કરી, તે કિયાઓ ચાલુ રાખી, પોતાના ઈસ્માઈલી મીશાન પ્રયોગનો ઉપયોગ કર્યો હોય, તોપણ, એવી અસલની કિયાઓ જરૂરજોગા ફેરફાર સાથે સરવે રસુદ્દ અંધીઆઓએ પણ કાયમ રાખવા ડાહુપણ સમજેલું છે. દાખલા તરીકે, રોજ રાખવાની રીત, અસલ યહુદીઓના મુસાફ હીનમાં છે, અને “તૌરાત” કીતાણ, જે “એલ્ડ ટેસ્ટામેંટ” તરીકે, પ્રિસ્તી લોકોના બાધભલનો આગલો ભાગ છે, તેમાં, રોજ રાખવાનો હુકમ

થએલો છે. છોકરાએને સુન્ત બેસાડવાની કિયાનો હુકમ “તૌરાત”માં યહુદી લોકો ઉપર આવેલો છે. પ્રિસ્ટી લોકો જેઝેલમમાં “પ્રીલ-શ્રીમેજ” એટલે હજ કરવા જતા હતા, અને એવા હાજ લોકોને “પ્રીલશ્રીમ્સ” એવું નામ આપવામાં આવતું હતું. કમાઈમાંથી જડતા આપવાનો હુકમ તૌરાતથી યહુદી લોકો ઉપર આવેલો છે, છતાં પણ, આપણે જેઠ શકીએ છીએ કે આપણા જરતાજ, સરવરે આલમ, ખાતેમુલ અંધીયા વલ મુરસલીન, પાક નથી મહુમદ મુસ્તાજ, રસુલેકરીમ, સલવાતુલ્લા અલૈહો વસલભ, તેએએ પણ હીને ધસલામમાં, તૌરાત, તથા દિલ્લિ યહુદી તથા નસરાની રસમો તથા કિયાએ જમાનાને માઝક આવતા સુધારા રક્ષાર સાથે ચાલુ રહેવા હેવામાં, ડાહુપણ સમજેલું છે, તેઓને રચનાર અથવા ધૂર્તભાજી કરનાર તરીકે એચરવાની હિંમત કોઈ પણ કરી શકતું નથી. મફકા શરીરમાં આવેલું પવિત્ર ઐતુલ્લાહ અથવા કાબ્યા શરીર, નથી સાહેખની પૂર્વે હજારો વરસો થયાં, ખુતપરસ્ત કાઝર લોકોની જાત્રાનું સૌથી મોટું ધામ હતું. કાબ્યા શરીરના મહાનની ઉપર લાત મનાત ઉઝા આદિ વણુસોને સાઠ મુર્ત્તિએ ગોઠવેલી હતી. પાક નથી મહુમદ મુસ્તાજએ હજરત મૈલા મુરતજાયદીને પોતાના પાક ખાંધા ઉપર ચડાવીને એ પાક હજર ધમામને હાથે, બધી મુર્ત્તિએને તોડાવીને ફેંકાવી હીધી. મૂર્ત્તિપુલનું નુકસાનકારક તત્ત્વ કુર કરીને, પવિત્ર કાબ્યા શરીરને ઐતુલ્લાહ એટલે ખુદાના ઘર તરીકે કાયમ રાખ્યું. પીર સહરહીને હિંહુએની કેટલીક કિયાએ જેઠતા સુધારા સાથે, તથા નુકસાનકારક તત્ત્વ કુર કરીને, ચાલુ રહેવા હીધી હોય, તો તેમાં હિંહુએની કિયાએનું અનુકરણ નથી, પણ ઔદીયા, અંધીયા, તથા રસુલોની ગહન ઉંડી શીલોસેશીનું અનુકરણ છે. કોઈ જાતની ખળજામરી વગર, હેતપ્રિતથી, હીન વધારવાન માટે, એ શીલોસેશી ધર્મીજ ઉપયોગી છે. પીર સહરહીન સાહેખને અહ્મા અથવા નથી સાહેખનો અવતાર ગણુવામાં આવે છે, તેનું કારણ એ છે

કે તેચ્યોમાં નથીએ। તથા રસુલોની ઉંડી શ્રીલોસોપ્રીનું જાન હતું: અન એ જાનને ધળે તેચ્યો નથી સાહેબની માઝક, લાખો ખુતપરસ્તોને ધસ-
માધ્યદી મજહુખમાં લાવી, પાક હીને ઈસલામને મોટી કુંવત આપી
ગયા છે, અને તેચ્યોની પદ્ધતિ, કિયામત સુધી, હિનુએમાંથી તથા ધીજ
ગેર કેમમાંથી લોકેને એંચીને પાક હીને ઈસલામને કુંવત આપતી
રહેશે. કારણું કે, કુદરતી છે કે, એવા, નવા શ્રીએ ધમામી ધસમાધ્યદી
મજહુખમાં દાખલ થનારાએ, ત્યારખાદ, હિનુએને અદ્દે, ઈસલામને,
દરેક રીતે મહદું આપવા તૈયાર થશે. પાક હીને ઈસલામને હુમેશાં
કુંવત દેખનાર આવા એક ઉમહા મીશનની મહાન સેવાએને ઉતારી
પાડવાની તજવીજ કરનારા, પાક હીને મની કુંવતને એક મોટો
કુટકે મારવાની તથા મોટું નુકસાન કરવાની ભીર ભુલ કરે છે. શ્રીએ
ધમામી ધસમાધ્યદી મીશન એક વર્સની મુહુતમાં હળપણું હજરે
લોકેને હિંકું પંથમાંથી એંચી શ્રીએ ધમામી ધસમાધ્યદી મજહુખમાં
દાખલ કરી, પાક હીને ઈસલામને કુંવત આપતું રહ્યું છે. કેદી પણ
ધસના અશારી મીશન પરધમી કેમના એક પણ માણુસને મુસલમાન
ખનાવી શક્યું નથી, અને ખનાવી શક્શે પણ નહીં. અગર અમારે
આ સાર ભુલ ભરેલો હોય, તો ઈ. સ. ૧૯૦૧ પછી અગ્રિઅાર વર્સની
લાંધી મુહુતમાં, તેઓ કેટલા પરધમી માણસોને ઈસલામમાં લાવી
શક્યા છે, તેનો રીપોર્ટ પણલીકમાં મુકવા, આવા લેખકેને અમે અરજ
કરીએ છીએ. પણ અક્સોસ, એ ખનવા કારક નથી. ત્રિન્દેરીમાં ફર્મડી
હોય, તો ખહાર નિકળવા સંભવ છે. ખાલી ત્રિન્દેરીમાંથી કાંઈ પણ
નહીં નીકળે. અણાલતાં, આટલું કખુલ કર્યા સિવાય છુટકે નથી. કે
ધસના અશારી મીશને, ઓણેએમાં, ભાધને ભાધથી, ખાપને હીકરાથી
હીકરાને ખાપથી, પુરુષને સ્ત્રીથી અને સ્ત્રીને પુરુષથી, વિખટા પાડી
તોડ ફેડનું મહાન મીશનરી કાર્ય ખજાંયું છે, અને જો એ તરીકો
કાયમ રહ્યો, તો કીએમત સુધી, ઓજ ખદ્દાલ સમજવા,

મજખૂત હોરડું તુટીને, તારતાર થઈ, ઘોળ કુવત ખાકમાં મળી જશે.
છસના અશારી મીશાન એક મુસલમાનીજ પ્રીરકામાં તફુરકા પડાવી શકશે.
એક મુસલમાન ફીરકાને તોડીને તારાજ કરી નાખશે, પણ કોઈરીઠે
પાછ દીને છસલામની સેવા ખજાવી શકશે નહીં. આવી રીતે, છસલામની
અધ્યાધ ગયેલી કુંવતને છિંજ લિંજ કરનારને માટે, પાક કુરાને શરીરનો
મત શું છે, તે અતરે ટાંકીએ છીએ.

કુરાને શરીર, સુરેખકર, આયત. ૨૭.

અલ લજીના યનકુઝુના અહૃદલાહે, મીમ બ્યાહે મીસાકેહી,
વ યક્તતઉના મા અમરદલાહે, બીહી, અંથ ચુસલા,
વ ચુક્સેહુના ફીલ અરજે, ઉલાયેકા હુમુલ ખાસેરન.

મતલખ

જે દુષ્ટ લોકો ખુદાનો કરાર નકી થયા પણી તોડે છે, અને ખુદાએ
જે નોડવાનું ફરમાઓયું છે તે કાપી નાંખે છે, અને પૃથ્વીમાં ફીસાદ કરે છે,
તેએાજ નુકસાન ખમનારા છે.

કુરાને શરીર, સુરે ખકર ૨૧૭-૨૦૫.

અલ ફીતનતો અકખરો, મીનલ કલે,
વદ્દાહે, લા ચુહીખુલ ફ્સાદ.

મતલખ.

શીતનામાં, કઠલ કરતાં વધારે પાપ છે, અને ખુદા ક્રસાદને
ચાહુતો નથી.

કુરાને શારીર, સુરે અભરાર, આયત ૫૬.

લા તુરેસેદુ શીલ અરજે, ખખુદા ધસલાહેણા
મતલખ.

પૃથ્વીમાં સુધારે થયા ગઢી, ક્રસાદ કરે નહી,

કુરાને શારીર, સુરે ખુરૂજ, આયત ૧૦

ધૂનલ લજીના ઝેતનુલ મુઅમીનીના, વલ મુઅમીનાત
સુરમા, લમ ધતૂખુ, ર લહુમ, અજાણો જહુમ,
વ લહુમ, અજાણુલ હરીક

મતલખ.

ખરેખર, જેઓએ, મોમન પુરુષો, અને મોમન ખીએને, સંકટમાં
નાંખ્યાં છે, પછી પશ્ચાતાપ કર્યો નથી, તેઓને માટે, દોજકની સજા છે,
અને તેઓને માટે, ખળતી આગની શિક્ષા છે.

કુરાને શારીર, સુરે અક્ર, આયત ૧૧

વ ઈઝા કીલ લહુમ, લા તુરેસેદુ, ફીલ અરાઓ, કાલુ,
ઈજ્જમા, નહુનુ મુસ્લેહુનઃ અલા, ધજહુમ, હુમુલ મુરેસેદુના
વ લાકીંન લા થશજીરન.

મતલખ.

અને જ્યારે તેમને જીવામાં આવે છે કે જમીન ઉપર શીસાદ કરે
નહીં, ત્યારે તેઓ કહે છે જીવામાં માત્ર સુધારો કરનારા છીએ. જાણો કે
તેઓ પોતેજ શીસાદ કરનારા છે, પણ તેઓ જાણુતા નથી.

શીએ ઈભામો ધસમાઈલીએ. પાક હીને ધસલામના હુલમેળો છે.
નળી સાહેબના જમાના પછી, કમનસીએ, ઈસલામમાં સેંકડો શીરકા થધ
જવા પામ્યા છે. અનુભવિએ. જોઈ શકે છે કે, કાળચકની અહુન
ગતિને પ્રલાવે, તેમ, જાતિ લોલ, અહુંકાર, તથા અજ્ઞાનંતાને પ્રતાપે,
એક મહાન અને સત્ય હીને ઈસલામમાં જે શીરકા પડ્યા છે, તેથી અસંખ્ય
નુકસાન થયાં છે શીરકાને પ્રતાપે, ધસલામનું કુંવત તુટી ગયું હું
ઈસલામની રૈનક ઉડી ગઈ છે, અને ઈસલામનો દ્વારા દ્વારા ગયો છે,
આ જમાનાના ખરા સુધારકો એ નખોદ વાળનાર શીરકાની મારા-
મારી તથા અંટસને હુર કરાવી, નાખી સાહેબના જમાનાની મારુક
એકુજ ઈસિલામ તથા ઈસલામી એવી લાગણીએ. ફરીથી સળવન કરવા
જીવતોડ મેહેનત લઈને મથન કરી રહ્યા છે. તેઓ તુટેલાને રેણુ દઈને
પાછું સાંધવાને દ્વારા છે, ત્યારે, બીજી ખાળુથી, એક ઈસલામી શીરકાને
તોડીને, તેમાંથી બીજા ફોરકા વધારવામાં પુન્ય તથા મોટાઈ ગણુનારા
વિર પુરષો, ઈસલામની કીર્તિને સળવન કરનારની જીવતોડ મેહેનતને

ખરખાદ કરતા જોવામાં આવે છે. હવે હડ થધ ચુકી છે. ખમી શકાય તે કરતાં વધારે, તક્કા તથા શીરકા, ઈસલામનો ઘાણુ કાઢી ચુક્યા છે, અને હવે, જેમ બને તેમ શીરકાએ ઘટાડવા, અથવા જ્યાં તેમ બનવું અશક્ય હોય ત્યાં, શીરકાની વિરુધ્ધતા ભરેલી અંટશને કુર કરવાની તજવીને, મોટા પાયા ઉપર થવી જોઈએ. આ મહુન તત્ત્વને માન આપીને ચાલ્યા વગર, ઈસલામનો ઉદ્ધાર સ્વર્ણામાં પણ જોવામાં આવશે નહીં. શીઆ ઈમામી ઈસમાનુલી મજહુબ જ્યારે પાક હીને ઈસલામનોજ એક શીરકો છે, ત્યારે તેને તોડી લાંગને, જળ જળને એક ખાણા વેરી બનાવનાર ખીજ શીરકાએની શું જરૂર હતી? ઈસલામ પૂર્વજન્મને માનતો નથી, અનુભાવન્તો હોત, તો અમે ફક્ત એટલુંજ કહી શકત, કે પૂર્વજન્મના ફળ ઈસલામના કર્મમાં હજી પણ કાંઈક વધારે કઠળુંશ સરળઈ ચુકી હશે. હાલ ખોજાએ જુદા જુદા ભાગમાં વહેંચાઈ ગયા છે, તેઓ ડાહુપણ વાપરી, નામજાર આગામાની ઈમામતના આશરા નીચે, પાછા પોતાના અસલ શીઆ ઈમામી ઈસમાનુલી મજહુબમાં આવી જઈ, પરસ્પર ભાઈ બંધુએ થઈ જાય, તો તેઓએ સૌથી સરસ પગલું ભરેલું ગણુશે, તેમજ, એકત્રતાનો મહુન ઈસલામી અસલી નિયમ, પાછો અમલમાં મુકાશે. આ રીતથી તેઓ જેવી ઈસલામની સેવા ખજવી, ઈસલામને કુંવત આપી શકશે, તેવું ખીજ કોઈપણ ઈલાજથી આપી શકશે નહીં. પાછી એકત્રતા થવાને પ્રતાપે, એક મોટી સાહસિક વેપારી કોમમાં સંપ વધી, જે આખાદાની તથા સુખનો વધારે થશે, તેની કદ્દપના બાંધવી, તદ્દન સેહેલ છે. ખોળ કોમની ઉન્નતિ માટે જુદા જુદા વિદ્ધાનેની કલમથી જુદા જુદા ઉપાયો, જે કે તદ્દન નિર્ધિયોગી નહીં, પણ એવાજ કારગર નીવડનાર નથી. ખોળએના આ જુદા જુદા શીરકા પાછા એકત્ર થવા સંભવિત છે કે બનવા જોગ નથી, એ સવાલના જવાબમાં, કેહેવાને તથા માની લેવાને, આપણે શક્તિવાન

છીએ કે, જો ખરા હીલથી મેહનત કરનારા મહા પુરુષો કેશોશ કરે, તો એકત્રતા શરીરી, એ અશક્ય નથી. જમાનાના વેગે કર્યું, તે જીવના-રાએએ જોયું, અને હવે પછીનો જમાનો કરશો, તે જીવનારા જેશો જેટલી ભુલ થઈ, તે સુધારવાની જરૂર છે, ત્યારે હવે પ્રીરકા તફરકા વધારવાની કેશોશ કરી, નવી ભુલો ઉમેરવી, એ ડહાપણું કામ નથી.

ચાલતાં ચાલતાં, આ અગત્યની સૂચના વિષે, થોડું વિવેચન કર્યા પછી, પાછા અમે અમારી ચોખવટ નંબર પહેલા ના નિર્ણય ઉપર આવવા કેશોશ કરશું.

ખાકે શક્કા, અને એશ્યોઝા, ઘટપાટ, નિયાજ, એ કુયા, માર્ગી પંથમાંથી નીકળી નથી, એ અખલા તરીકે, હિંકુ લક્તો વગેરેનાં નામો છતાં, માર્ગી પંથની કુયા સાથે, તેને કાંઈપણ લાગતું વળગતું નથી તેમ હાલ આપણુંને એ સવાલ સંખ્યા વધારે ઉંડા ઉત્તરવાની જરૂર પણ નથી. હાલ જરૂર માત્ર એટલુંજ જેવાની છે કે, માનવંતા પીર સહરદીને દાખલ કરેલી ખાકે શક્કા, એષે શક્કા, ઘટપાટ નિયાજની પાક કુયા ધૂસના અશરીએમાં હુસ્તી ધરાવે છે કે શીઓ ઈમાભી ઈસમાદલીએમાં હુસ્તી ધરાવે છે? આ ખાખતની ચોખવટ થવાથી સાણીત થશો કે, માનવંતા પીર સહરદીને ઓળએને કયા મજહુખમાં દાખલ કીધા હતા.

ખાકે શક્કા, એષે શક્કા, ઘટપાટ નિયાજની કુયા, ધૂસના અશરીની કોઈપણ મસળુદ્દમાં તથા કોઈને ઘેરપણ થતી જેવામાં આવી નથી, તેમ એ કુયાને લગતી બંદગી પણ, કોઈ ધરણા અશરીએ કહીપણ કીધી હોય, અથવા કરે, એ માનવા જોગ નથી. પણ એ પાક કુયા શીઓ ઈમાભી ઈસમાદલીએમાં ઘરુંની પવિત્ર કુયા તરીકે, આખી કુનીયાના શીઓ ઈમાભી ઈસમાદલી જમાત ખાનામાં, હુમેશાં થતી આવી છે, અને હજુ પણ ચાલુ છે.

આ ઉપરથી સાખીત થાય છે કે, મહાન ઐધગુરુ પીર સહરદીને હિન્દુઓને “ખોળ” ના માનવંતા લક્ષ્યથી શીચા ધમામી ધસમાઇલી મજહુબમાંજ ફાખલ કીધા હતા. માટે “ખોળ” લક્ષ્ય શીચા ધમામી ધસમાઇલીઓને ધરારત તથા સણવાર છે. માનવંતા પીર સહરદીને ખોળઓને ધસના અશારી મજહુબમાં ફાખલ ફાખલ કીધા હોય, અથવા, તેઓ પોતે ધસનાઅશારી હોય. એ હલીલ, આ મહાન ખુઝરગી ધરાવનાર અને ગુરુ શ્રદ્ધાને મજઘૂત કરનાર, પંડ ખાકે શાકો, આણે શાકો, ધરપાટ નીચાજ, નીયમની કુયાની ચોખવટ કરતાં, તુટીને જમીન હોસ્ત થઇ જાય છે.

ચોખવટ નંબર બીજો.

શ્રીઓ ઈમામી ઈસમાઇલી કુઆનો સાથેતી.

હસન બીજિન સખાહુ તથા ઈસમાઇલી મીરાન પ્રયોગ.

પા. ૧૨૫.

મજકુર પુસ્તકનો ૨૦૨૨ એ પુસ્તકના પાના ૧૨૫ માં, માનવંતા
પીર સહરદીન સાહેભે, શ્રીઓ ઈમામી ઈસમાઇલી મજહુબના મુરીદો
માટે જે કુઆ રચી આપી છે, તેના ઇકરા ટાંકી હેખાડે છે, તે નીચે
મુજબ છે.

“હુઝરત, બુજર્ગ, પાક પરવરદીગાર, હેલમહેશા, માનખા વેશા, અંડ
એરાક, સીતોતેર પાત્ર, અડતાલીસમો ઈમામ, હસમો નકલાંકી અવતાર,
મૌલાના આગા સુલતાન મહુમદ શાહ.”

“હુક મૌલાના શાહ, આગા સુલતાન મહુમદશાહ હાતાર, અનંત
કરોડીઓ તારણુહાર, હાજર જેમેજે ધણી, ખીસે અમર પુઠીઓ, શાહ,
તોજે હરગાહુમેં કખુલ કર, મૌલાના આગા સુલતાન મહુમદ શાહ.”

હસનબીજિન સખાહુ તથા ઈસમાઇલી મીરાન પ્રયોગ.

પાનું ૧૪૫-૧૪૬.

મજકુર પુસ્તકના પાનાં ૧૪૫ માં એજ પુસ્તક કર્તા લખે છે કે
“માર્ગી લોકોના મંહીરોમાં હરરોજ સંધ્યા કાળે આરતી લણુવાની

કિયા થાય છે, માર્ગી સાધુ, આરતી નામથી પ્રચલીત થએલા કેટલાં ભજનો મંહિરની મુર્તિએને સંઘોધીને બોલે છે, આ સિદ્ધાંત દાઈએએ કણુલ રાખી, પોતાના મુરીદોમાં, દરરોજ સંધ્યાકાળે, આરતી કરવાનું ઠેરાંયું” હરેક છિંદી ધર્મસમાધલી દરરોજ સંધ્યા વખતે રોજિંદી “હુઆ” નામની અંદર્ગી પઢતા પૂર્વે, નીચેનું આરતીનું શાન બોલે છે પુસ્તક ઠર્તાં નીચેની મતલભન- શાનના પાઠો રજી કરે છે.

—:૦:—

આરતીનું શાન.

એજ સેહેતર દીપમાં શાણ જાહેર ઐડા,
સાંજ સષ્ટુ નીત જાપો મોરા ભાઇ,
આરતી કીજે નકલંક તણીલ,
સતગુર સોહોદેવે રાહુ ખતાઇ,
ખારગુર પીર સહરદીને દીસ ખતાઇ—આરતી કીજે.
એજ, અજ પેઅા જાપ મુનીવરે જાણેયા,
લખ ચોરાશી, જીવના ઝેરા દાળેઅા—આરતી કીજે.
એજ, અમરભેદ મુનીવરે જાણેયા,
એકેતર પુરીઅા જીવના ઉધારેઅા—આરતી કીજે.
એજ, અથર વેહ માંહૈ જે કેાઈ માહેર,
દસમાંહૈ, હીન દ્યાળ પ્રેભુ ઐડા જાહેર,—આરતી કીજે.
એજ, મત કેાઈ લાજ કરો હુરીજન,
અકિત કરો, આછે મન તન—આરતી કીજે.
એજ, ખટ દરેસન તો સુન પુણેએ,
સતપંથ ધરમકો મરમ ન પાણે,—આરતી કીજે.

એજ સતપંથ ધરમ, આરાધો મોરા ભાઈ,
 તો અનંત કોડી જીવને હુક્ક છે વધાઈ,—આરતી કીજે.
 એજ, ચેતણુ હુરા તમે ચેતો મોરા ભાઈ,
 કહે ગુરુ સોહુદેવ, કરી લીઓ કમાઈ—આરતી કીજે.
 એજ, ભણે પીર સદરદીન, સુણો મોમન ભાઈ,
 ગાડ્યા દુનીઓ શાહુકો મરમ ન પાયો,—આરતી કીજે.

પુસ્તક રચનાર પોતેજ કખુલ કરે છે કે, માનવંતા પીર સદરદીને
 મજકુર હુઆના ઝકરા ભણુવા પોતાના અનુયાયિઓને શિક્ષણ આપ્યું
 હતું અને દરેક લિંગાધલી, હરરોજ, સંધ્યા વખતે, રોજંદી
 દુઅા નામની બંદગી પઢે પૂર્વે, આરતીનું જાન ઘોલે છે, છતાં અજખ
 જીવી વાત છે કે, ખોળાયોને પીર સદરદીને ઈસના અશારી મજહુખમાં
 ફાખલ કીધા એવી તેમની માન્યતા કેમ થવા પામી છે ? અમે વાંચનાઓને
 સુચના કરવા હુક્કુસ્ત ધારીએ છીએ કે, મજકુર હુઅા ઈસના અશારીઓમાં
 પડાય છે કે શીઓ ઈમામી ઈસમાધલીઓમાં પડાય છે, તે ખાખતની તેઓએ
 સ્વતંત્રપણે શોધ કરવી. હાજ બીજી નામહાર વિક્રદ્ધ આગામાન
 તથા અભિજાનો, એ નામનો કેસ, નંબર ૭૨૯, ઈ. સ. ૧૯૦૫, મુખ્યધની
 હાઈ કોર્ટમાં, નામહાર ૪૪, એનરેખલ જર્સ્ટિસ મી. રસલ સમક્ષ
 ચાલતો હતો ત્યારે ઝકરાલાઈ જુમાબાઈ લાલજ નામે એક ઈસન
 અશારી ગ્રહુસ્થને પોતાની જણાનીમાં સત્યતા જણાવી હેવાની જરૂર પડી
 હતી. તેઓએ જણાનીમાં કખુલ કીધું હતું કે “હુઅા કોઈ ઈસના
 અસરી પઢેજ નહીં, અને જો, હુઅા પઢતો હોય, તે ખોળ ઈમામી
 ઈસમાધલી હોવો જોઈએ.” ઉપરના ઝકરા શીઓ ઈમામી ઈસમાધલી
 બંદગીમાંજ સમાએલા છે, અને શીઓ ઈમામી ઈસમાધલીએ પોતાની
 રોજંદી બંદગીમાં ફીવસમાં, ત્રણ વખત, એ “હુઅા” ભણે છે. કોઈપણ
 ઈસના અશારી પોતાની કોઈપણ મસજુદમાં, અથવા ખાનગી, ઘર આગળ

ઉપરના ફુકરામાં સમાચેલી “દુઅા”ની ખંદગી ગુજરતો અમારા અનુભવ-વામાં આંદ્યો નથી. જો કેઠિ ઠેકાળે ધસના અશારી મજહુબનો કેઠિ માણુસ મજકુર ખંદગી ગુજરતો આ પુસ્તક કર્તા શોધી શકે, તો તેઓની વિચિત્ર નવી માન્યતાને કાંઈક થીગડું આવી શકે. માનવંતા પીર સહરદીન સાહેબે હિંદુઓને “એણ” ના માનવંતા લક્ષ્યથી શીઅા ધમાભી ઈસમાઇલી હીનમાં હાખલ કીધા હતા, માટે “એણ” લક્ષ્ય શીઅા ધમાભી ધસમાઇલી મજહુબ પાળનારને ઘટારત તથા સન્નવાર છે.

પંનાખના “અમૃતસર” નામે શેહેરમાં પ્રગટ થતું “વકીલ” નામનું ઉર્ડુ લાખામાં વર્ત્તમાન પત્ર, “તા. મી માર્ચ ૧૯૧૨ ના અંકમાં, લખે છે કે આગામાની ઝીરકાવા નીચે પ્રમાણે પોતાની નમાજ પડે છે.

“નમાજ પડો, નમાજ પડો, નમાજ પડો, ખુદા તુઝે ખરકત કે. ખુદાંકા નામ દો. ખુદાવંહ શાહ અલી, તુઝે ધમાન ઓર ધખલાઈ હો અથે શાહ, મેરી શામકી નમાજ ઔર દુઅા કખુલ ઈરમાઇએં. મૈં કિસ હકુકા વાસ્તા હેતા હું, જો તુઝે હાસલ હુએ. અથે હુમારે આકા આગા સુલતાન મહુમદ શાહ.”

ઈસકે અચદ, સર અસુજુદ હો જાએં. અગર રાતકી નમાજ હુએ, તો ચું કહો, મેરી શામ ઔર રાતકી દુઅાએ ” ઔર અગર સુઓહુકી નમાજ હુએ તો, ઈસ્તરહ કહેના ચાહીએ “ મેરી શામકી, રાતકી, ઔર સુઓહુકી દુઅાએ

દુઅારાહ, તસખીહ પડો, ઔર સુજહા ઠરો, ઔર, મુનદરજે ઝેલ વીર્દ પડો.

૧. ધખલાક-નેક નીતિ.
૨. આકા-માલેક.
૩. સર-માથું. અસુજુદ-સુજહામાં,
૪. મુનદરકે-લાયા માઝક.
૫. ઝેલ-નીચે.
૬. વીર્દ-દુઅા.

મૈં અપને ચુનાડોં પર નાહમ હું, મૈં તેરા સરાયા તકભીદાર શુનેહુગાર બાંધા હું. અથે ગપુરે રાઈમ, શાહ, મેરે ચુનાહ મુગ્ગાઝ કર. પીર તેરી દુઃખાદત કરેને હુંએ, બાંધ હુંથા માંગતા હુંએ, અથે સર્વે શાહ, તુ મંજુર કરનેવાલા હુંએ. મૈં શાહ કે ઉન્ન કુરમન હો, બ સરો અરમ, કબુલ કરતા હું. જો પીરું અરીએ મુજાહો પડોંચા હુંએ.”

ચેહ કેહ કે, તસ્વારોહુકો અમીન પર રણો; ઔર મુટખદલહે જૈદ, વીર્દ કરો.

“ અશાહુહો, સુમહાનની લાહ. અદ્દહુમો દિલ્હીસાહ. લા ધલાહા ધલદલસાહ, અદ્દાહો અદ્દામ, લા હોનિ વ લા કુર્બનત, ધલદલા બિલ્સાહોલા અલીયુલ અળીમ, અલીમાન, અલીન જલાન, વલ કરામ. દીન સૌકૃતો કુમેલાસે મૈસુર, કુહદુસે ઠને મુતનં, ખુહા, ધરાનકે આજે ચાલદીઆમે દીનસાની સુરત લીએ હુંએ, સોલોનાં પતરોં (અસલાઝ) કે અસલાણસે, નીકલા, અડતાલીઝવાં ધમામ, ફસવાં નકનંકી અવાર, હુમારા ખુદાવંદ આગા સુલતાન મહુમદ શાહ દાતા.”

દસું ખગાહ, કીર સીજાન કરો, ઔર ચેહ કુંડો;

“ હુક યા શાહ ” (યગને, અથે શાહ, તુમ સર્વે હો) કીર વિશનુકે અસલાઝ ઔર શાહ કે ખુજદા, ઔર કાયમ મડામોં કે અસમાએ ગીરામીકા વર્જીઝ પડે, વસુનુકે અસલાઝ કે નામ રહ્યાં પડો.

શાહકે ખુજદા, અધ્ય તારેણી ચૈલાદ, હસ્તો જેણ હું.

૧. નાહમ-પસ્તાવું.
૨. ગપુર-માઝ કન્નર.
૩. રહીમ-રહેમ કરનાર.
૪. સરો અરમ-ખુશીથી.
૫. ઝરીએ-માર્કેને.
૬. મુદ્દાખલહુ-માઝક.
૭. ઝેલ-નાચે.
૮. સીક્ષાત-વિરાષણો.
૯. કાંપલા-પૂર્ગુતા.
૧૦. મૈસુર-ભંડે!
૧૧. મૈસુર-ભંડે!
૧૨. કુહદુસ-પાક.
૧૩. કંદર મુતનં—મડાન શર્ચિતનાન.
૧૪. ચાલ અ.-હેલમહેણ.
૧૫. અસલાઝ-વંશ પેઢી
૧૬. અસલાણ-કુળો, પીડો.
૧૭. ખુજદા-વંશનો.
૧૮. કાયમ મડામ-જનીશીન.
૧૯. અમભા-નામ,
૨૦. ગીરામી-ઇંતદાર.
૨૧. વર્જીઝ-કુલા.
૨૨. હસ્તે-પ્રમાણે
૨૩. ઝેલ-નાચે.

(૧)	હમારા સર્વા ખુફાવંદ,	શાહુ અલી,
(૨)	„ „ „ „	શાહુ કુસેન
(૩)	„ „ „ „	શાહુ એનુભુ આબેદીન
(૪)	„ „ „ „	શાહુ મહુમદ ખાઠર
(૫)	„ „ „ „	શાહુ જાદુર સાહેબ
(૬)	„ „ „ „	શાહુ ઈસમાઈલ
(૭)	„ „ „ „	શાહુ મહુમદ ખીન શાહુ ઇસમાઈલ
(૮)	„ „ „ „	શાહુ વક્રી અહુમદ
(૯)	„ „ „ „	શાહુ આગા અલીશાહ
(૧૦)	„ „ „ „	શાહુ આગા સુલતાન મહુમદ શાહુ દાતા

મૈઝુદા ઈમામતકા માલેક, ખુફાવંદે અમાન, ઈમામ, શૈખુલ
મશાયેખ, ઈમામતકી કુગ્રા રાખનેવાલા; ઈગતકાં કરે, આગા
સુલતાન મહુમદ શાહુ દાતા, એગુમાર કરેઓં ઈન્સાનોંકા ફસ્તગીર,
મૈઝુદા ઈમામતકા મલેક, અચ્છે શાહુ, ઉસ હુકુમે વાસ્ને, જો તુજુકો
હાસલ હુએ, અપને હુઝુરમે મેરી હુઆ, મનજુર ફરમાઈયે. અચ્છે
હમારે ખુફાવંદ, આગા સુલતાન મહુમદ શાહુ.”

(અપૂર્વ ; અધુરી)

વક્તીકા તા. ૩૦ મી માર્ચ ૧૯૧૨.

માનવંતા પીર સદરજીન, ઈસના અશારી હતા અને તેઓએ ખોળાએને
ઈસના અશારી મઅહુમાં દાખલ કીંના હતા, એવી માન્યતા પ્રગટ
કરનારનો દિલ્લી ગોલવાની અમે અમારી કુદુરુતતા હોવાથી, આ

-
૧. મૈઝુદા-હાલની. ૨. શૈખુલ મરાયખ-રસ્તો દેખાનાંએનો સરહાર.
 ૩. ફસ્તગીર-હાથ પકડનાર; તાંણુ કરનાર.

ઠેકાણું અમે તેમને સુચના કરવા કુરુસત ધારીએ છીએ, કે માનવંતા પીર સહરદીને શીખવેલી મજુકુર મતલબની ધુઆની નમાજ, તેઓએ પહેલાં પોતાની બંદગીમાં ફાખલ કરવા જોઈએ, અને, ત્યારખાં, માનવંતા પીર સહરદીન ને હાથે યોધ પામેલા મુર્રાં તરીકેનો હાવો કરવા નીકળવું જોઈએ. જ્યાં સુધી માનવંતા પીર સહરદીનના શિક્ષણુને તાણે થવામાં આવે નહીં, ત્યાં સુધી તેઓથી યોધ પામેલા મુર્રીહોમાં પોતાને ગણ્યાવવા જગતમાં બહાર પડવું એ પોતાનીજ પ્રતિષ્ઠા ઉતારી પાડવા જોવું છે.

ચોખવટ નંબર ત્રીણ.

શીઆ ઈમામી ઈસમાઇલી પાક

ઈમામેની સાયેતી.

હુસન બીન સબાહુ, તથા ઈસમાઇલી મીશાન પ્રયોગ.

પા. ૧૧૪-૧૧૫-૧

મજુકુર પુસ્તક રચનાર પોતાના મજુકુર પુસ્તકના પાના ૧૧૪ માં લખે છે કે “સદરહીન નામના એક અજીત દાઈએ પુણી લજનો અનાવી અળવાન યુક્તિથી માર્ગી હિંદુએને ઈસલામનો કલમો પડાયો છે. તેણે અવિષ્યવાળીના લજનોમાં જે “હૃદમ હેશ” માં નકલાંકનો અનુતાર થયો છે, એમ લખ્યું છે, તે “હૃદમ હેશ” ઈરાનનો એક લાગ છે, જેમાં “આતમોત” નો કિલ્લો આવેલો છે.

ત્યારણાદ પુસ્તક કર્તાં નીચેની મતલખના જાનના પાઠ રજી કરે છે.

જાનના પાઠ (૨૫)

—૦૦૫૦૦—

ત્યારે, સુણો રખીસરો, બોદ્ધા ગુર સોહુદેવ
વળી વાત પ્રગટ કર્ઝું તતખેવ

ત્યારે દસમો અવતાર ધર્મો મારાર
 નકલ કુ અવતાર ધરેઓ કીર્તાર
 આદ વિઠળુ તે “ નર અલી ” જાણુ
 ગુર શ્રી તે “ ન ” મહુમદ ” જાણુ
 લાગ્યો કલજુગ, ને હુએ અથર વેહ
 તેનો મરમ ન જાણુ કેદ લેદ
 ધશર તેના “ આદમ ” હુએ નામ
 વેહ પરમાણુ કહું નીરજાણુ
 સેંતર દીપ એર ક ખડ, હેલમ હે? ર
 તીખાં દશમે ચાંદ, “ અલી ” માનખા વેશ

મજુકુર જાનના પાઠો આપી લેખક લખે છે કે:—

“ ઉપરના ધન્તેજાળ કરી લગેલા પાઠોમાં સતગુરને દાન
 આપવાનું, પરિશ્રેષ્ટ દિશા તરફ બેસોને બંદગી કરવાનું, નાન ગતથી
 પાપ મુક્ત કરાવવાનું, સત્ય ગુરને મુગે દાન આપવાથી લાખ ગણું
 સવાળ મળવાનું “ હેલમ ” નગરીમાં દશમો અવતાર ધરવાનું ઠામ
 જણાંયાનું, શ્રી ખુદુના મુખી, દાદાએ એમ કહેલું જણાંયું છે કે,
 દશમો અવતાર હેલમ દેશમાં ગુઝતપણે લઈશ. તેઓએ જણાવેલું કે,
 નવમા અવતાર ખુધ પછી, ખુદારંપ હજરતઅલી રૂપે અવતાર લીધો છે,
 હજરતઅલી તે પહેલા દમ મ તથા દુલા પેગાંણર સહેણના જાદ
 થાય છે. માત્ર હજરતઅલીજ ખુદા, એમ તેઓએ જણાંયું નહીં,
 પણ હજરતઅલીની એલાદમાં, ખુદા અનુષ્ઠાને ખુદાઈ અવતાર લેતો
 આવે છે, અને તે કીઆમત સુધી લેતોજ રહેશો, એમ જણાંયું. દશમો
 અવતાર હજરતઅલી, તથા તેની એલાદમાં વંશપરંપરા ખુદાઈ
 અવતાર હોવાનું દાદાએ જણાંનેલું છે, અને તેને અનુસરીને પુષ્ટા

જાનોમાં તેના છચેઃક ધર્શારાઓ આખવામાં આવેલા છે, તેના કેટલાઈ
નમુનાના પાડો અહીં આપવા પ્રસ્તગોપાત થઈ પડો.”

અહીં પુસ્તક ક્રતી નીચેની ભત્તળળના જાનના પાડો રજુ છરેછે.

જાનના પાડ (અ)

શાહુ એડા, પરછંમ દેશા, અજમી ઝાંલ
શાહુ એ લે છે ફરારની વેણુ, સેંતર હીપેલ
એલ, તેનું રોહેર “ ઊભે ” માંહે ઠામ. પરતક રેપેલ
તેનું “ શાહુ અખલ હુમનાયકી ” નામ. સુંહર રેપેલ
એલ. જાંખીએ તેનું નામ, અજમ છે, આપેલ
ઇ પુરેલે મનડાની હુમ, દર્શાન આપેલ

જાનના પાડ (ક)

એલ ઉંચા ઉંચા કુંગરા હીસેરે દરામણા
ત્યાં વાય ંડ ટાકા હેમાચળના વાય.

એલ રાઈને દંગાહી, ભીલી. દરગે પોહેંતા
જાં પોહેંતા “ કુક ” નગરો માંહે
“ કુક ” નગરી દીસે આત રગ્યામણી

એઠા આપણા ત્રીજોવર શામ
થાગ ભરાવો, વીરા, સગ મેતીએ
બધાવો આપણા ત્રીજોવર શામ

ચોધડીઓ. (૩)

આસાજુ, સચેપાઈ અલખ નિરંજન, અગમ અગોચર
સુનકણે, સામી, તું રમત રમયો
આસાજુ, આહુકાર મધે, શાહુ અદી, સેહેનેથી ઉપનું
ઓળ્હાઓ આદ, શાહુજે નામ ભણ્યો
આસાજુ, દુંદ સેવી, શાહુ મોરે સ્લેસ્ટી ર્યાયા
સ્લેસ્ટી કીતતાર, સામીજુ, વિશાન ભણ્યો
આસાજુ, આસણ કરી, જુગમાંહે ભલે એઠા શાહુ,
અનંત રૂપે, સામી, તું ચ્યાત્ર કીયો
આસાજુ, જુગપર છાનું રાજ, ગતીયેંકે લખાયાંદ
હુક મને રીખીએ જાણુ કરીએ
આસાજુ, મંદ્ષ, કેરંભ, વારાહ, ભણ્યાયાંદ
નરસીંહ રૂપે, સામીજુ, વિશાન ભણ્યો
આસાજુ, વાયમન, ઇરસીરામ, સોધ અવતરેએ
શ્રી રામે લંકા ગાંધીએ
આસાજુ, કાનજુ, ઝુંધુ, શાહુ દ્વારા અવતરેએ
અદાર ઓળ્હા શાહુ નરે ડારેએ
આસાજુ, સોએ શાહુ, પશ્ચિમે, પાત્ર નકલાંકી નારાયણ

“ હેતમ ” હેશમેં, શાહુજો થાન રવીએ
આસાલુ, કરેડીઉં, પંજ, સત, નર, બાર, અનંત શાહ તારીંદે
શ્રી “ ધસલામ શાહ ” શાહુજો નામ લખેયો
માનવંતા પીર સદરદીન સાહેબે પોતાના વખતના પાક હુણ્ણર-
ધમામના વતન તરીકે “ હેતમ હેશ ” “ કેક ” “ બાળક ” વગેરે શેડે-
રોનું વર્ગન આપેલું છે, અને પોતાના વખતના પાક હુણ્ણર ધમામ તરીકે
ધસમાઈદી ત્રીશમા પાક ધમામ શ્રી “ ધસલામ શાહ ” નો સ્વીકાર કરેલ
છે. જો અમારા માનવંતા ધનસાક્રો વાંચનારા સતતંત્રપણે બરાખર તપાસ
કરશે તો, નકી સાખેત થશે કે મજકુર વર્ગનેલાં રહેઠાણો ઇક્તિ ધસમાઈદી
ધમામોને લગતાં છે, એ શેડેરોમાં કેન્દ્રભાગ ધસનાઅશરી ધમામ
રહેતાજ નહીં હતા. પાક ધમામ શ્રી “ ધસલામ શાહ ” શ્રીએ ધમામી
ધસમાઈદી મજહુખના પેશવા હતા, અને માનવંતા પીર સદરદીનના
વખતના હુણ્ણર ધમામ હતા. અમારા તરફની આ ચોખવટ સાખીત કરવાને
અસંખ્ય પુરાવા મોળુદ છે. પરંતુ વધારે લંબાણુમાં હુર નહીં જતાં, એજ
પુસ્તક કર્તા તરફથી આ સાલમાંજ બહાર પડેલી “ ખોળ કેમની
તવારીખ ” ના પાનાં રજૂ નું લખાણુ અતરે રજુ કરીએ શીએ.

ખોળ કેમની તવારીખ

પા. ૨૭૭.

પીર સદરદીન.

તેએ, પીર નુર સતગુરના વંશમાંથી હોઢ, મીશનરી કામમાં,
પ્રવિષુ હતા. ખોળએને મુસલમાન બનાવવાના પીર નુર સતગુરે આર-

લેવા કામને તેઓએ ધર્ણી મહદ કીની હતી. પુષ્પ લેહાણાએને સીંધમાં, હિંડુ મત છેડાવી, મુખ્યમન ઘોળ કીંચ. પણેં વેડેલું જમાત ખાનું, તેમણે, સિંધમાં કોટડા ગામમાં સ્થાપન કીંચું. દરોંદ મારે જોળી ફેરવવાનો તેમણે ધારો ઠેરાવ્યો. તેમને ઈમામ ઈસતામ શાહુ તરફથી ચાર અલકાબ મળ્યા હતા. (૧) સદરેહડીન, (૨) સેહુદેવ (૩) બારગુર (૪) હરીશ્વર.

“તેઓ દરવીશી કરતાં ઈરાનમાં ગયા. શોઅ સનાહુ તથા શોઅ અતારની મારફત, ઈમામ ઈસતામ શાહુને તેઓ લેન્યા, અને ત્યાંથી કાશમીર તથા મુલતાન ત્થાપ આવ્યા તેઓ પીળ વાત છત્રશ કરેડ (છત્રશ કુદ્દો હશો.) મુરાંદાને લઈ, ઈરાનમાં “કેક” તરફ ઈમામ ઈસતામ શાહુની લેન લેવા ચાલ્યા. છત્રશ કુદુંસો પૈરી ૨૫ કુદુંસોએ દરોંદ આપવા નકાર કીંચો, અને માત્ર ૧૨ કુદુંસોએજ દરોંદ આપી. આ ઉપરથી આ પીર, બારગુર કેહેનાય છે. તેઓની વક્તાત ઉચમાં થઈ, અને જોતપુર નામના પંજાનના ગામમાં તેમને દક્ષતાવિષ માં અંદ્રા છે. સીંધમાં ઘોળએએ તેમનાપર રેલો ચણુંદ્યો છે. આ પીરના રચેતા ધર્મશાસ્ત્ર ઘોળએએ બહુજ માનથી વાંચે છે, અને તેમના નામને બહુજ માન આપે છે.”

મજુકુર ઘોળ કેમની તવારીખના પા. ૧૩૫ માં ઈસના અશરી બાર ઈમામોનો કોઠો તથા તેજ પુસ્તકના પાના ૨૦૨ થી પાનાં ૨૦૫ સુધો (ઇસમાઇની) નીજારી ઈમામોનો કોઠો, એજ લેખક આપે છે, જે અમારા વાંચનારી મારે નીચે દાખલ કરીએ છીએ.

ઘોણ કેામની તવારીખ.

પા. ૧૩૫.

ઈસના અશારી દ્યુમાસેની મુદત ખતાવનાર કેઠો.

ઈસના અશારી ખાર	દ્યુમાસ થથા.	વક્તાત પામયા.	ક્ષયાં દક્ષન થથા.
દ્યુમાસનાં નામ.	હુ. સ. દ્ય. સ.	હુ. સ. દ્ય. સ.	
૧ અદી.	૧૧	૬૩૨	૦ ૬૬૦
૨ હુસન.	૪૦	૬૬૦	૪૮ ૬૬૬
૩ હુસેન.	૪૮	૬૬૬	૬૧ ૬૮૦
૪ અચ્છેનુલ અ. એદીન	૬૧	૬૮૦	૬૪ ૭૧૩
૫ મેઝુમદ બાકર.	૮૪	૭૧૩	૧૧૪ ૭૩૨
૬ જાફર સાદક.	૧૧૪	૭૩૨	૧૪૮ ૭૬૫
૭ મુસા કાજમ.	૧૪૮	૭૬૫	૧૮૩ ૮૦૦
૮ અદી રાજા.	૧૮૩	૮૦૦	૨૦૩ ૮૧૬
૯ મેઝુમદ તકી.	૨૦૩	૮૧૬	૨૨૦ ૮૩૫
૧૦ અદી નકી.	૨૨૦	૮૩૫	૨૫૫ ૮૬૯
૧૧ હુસન અસકરી.	૨૫૫	૮૬૮	૨૬૦ ૮૭૪
૧૨ મેઝુમદ મહદી.	૨૬૦	૮૭૪	

આ કેઠામાં ઘણી ખારીકીથી તપાસ કરતાં પણ, નામવર પીર સદરહીને ફેખાડેલા દ્યુમાસ, શ્રી દ્યાલામશાહુનું નામ ફેખાતું નથી, તેથા જિદ્દ અને પુરવાર થાય છે કે, માનવંતા પીર સદરહીને ઈસનાઅશારી મજહુબ ફેખાડ્યો નથી. તેમ પોતે પણ ઈશાનાઅશારી નહીં હતા. હવે એજ

“ ખોલ કેામની તવારીખમાં ” થી પાના ૨૦૨ થી ૨૦૫ સુધી ને
 (ધસમાઈલી) નીજારો ધમામેનો કેઠો આપવામાં આંદ્યો છે, તે નીચે
 ઉતારીએ છીએ.

ખોલ કેામની તવારીખ.

પા. ૨૦૨ થી ૨૦૫

(ધસમાઈલી) નીજારો ધમામેની મુહ્ત બતાવનારો કેઠો.

નીજારી ધમામેના ધમામ થયા. વક્ષત પારયા.

નામ.	હી. સ. ધ. સ.	હી. સ. ધ. સ.
------	--------------	--------------

૧ અલી	૩૫	૬૫૫	૪૦	૬૬૦
૨ હુસેન	૪૦	૬૬૦	૬૧	૬૮૦
૩ જયેનુલ આખદીન	૬૧	૬૮૦	૬૪	૭૧૩
૪ મહુમદ ખાંડર	૬૪	૭૧૩	૧૧૪	૭૩૨
૫ જાઝર સાંદર	૧૧૪	૭૩૨	૧૪૮	૭૬૫
૬ ધસમાઈલ	૧૪૮	૭૬૫	૧૫૮	૭૭૫
૭ મહુમદ	૧૫૮	૭૭૫	૧૮૭	૮૧૩
૮ રાણી અખદલા	૧૮૭	૮૧૩	૨૧૨	૮૨૮
૯ તકી અહુમદ	૨૧૨	૮૨૮	૨૨૫	૮૪૦
૧૦ જકી અખદલા	૨૨૫	૮૪૦	૨૬૨	૮૭૬
૧૧ અખદલા મહુદી	૨૬૨	૮૭૬	૩૨૨	૩૪
૧૨ કાયમ	૩૨૨	૮૩૪	૩૩૪	૮૪૫

વક્ષી અહુમદ

તકી મહુમદ

રાણી અખદલા

મહુદી મહુમદ

નીજરી ઈમામોના ઈમામ થયા. વક્તાત પામ્યા.
નામ. હી. સ. ઈ. ઝ. ઝી. સ. ઈ. સ.

૧૩ મનસુર	૩૩૪	૮૪૫	૩૪૧	૮૫૨
૧૪ મોઘેજ	૩૪૧	૮૫૨	૩૬૫	૮૭૫
૧૫ અઝીઝ	૩૬૫	૮૭૫	૩૮૬	૮૮૬
૧૬ હાઉમ	૩૮૬	૮૮૬	૪૧૧	૧૦૨૦
૧૭ ઝાહેર	૪૧૧	૧૦૨૦	૪૨૭	૧૦૩૫
૧૮ મુસ્તનસર	૪૨૭	૧૦૩૫	૪૮૭	૧૦૮૪
૧૯ નીજર	૪૮૭	૧૦૮૪	૫૦	૧૦૯૭
૨૦ હાદી	૪૯૦	૧૦૯૭	૫૩૦	૧૧૩૫
૨૧ મોહતદી	૫૩૦	૧૧૩૫	૫૫૨	૧૧૫૭
૨૨ ઝાહેર	૫૫૨	૧૧૫૭	૫૫૭	૧૧૬૨
૨૩ અલા ઝીકરતસલામ	૫૫૭	૧૧૬૨	૫૬૧	૧૧૬૬
૨૪ મહુમદ	૫૬૧	૧૧૬૬	૬૦૭	૧૨૧૦
૨૫ જલાલુદીન	૬૦૭	૧૨૧૦	૬૧૮	૧૨૨૧
				આલા મહુમદ
				ખુદ જલાલુદીન
				હસન
૨૬ અલાઉદીન	૬૧૮	૧૨૨૧	૬૫૩	૧૨૫૫ અલાઉદીન મહુમદ
૨૭ ઝૂકનુદીન	૬૫૩	૧૨૫૫	૬૫૪	૧૨૫૬ ઝૂકનુદીન ખુરશાહ
૨૮ શમશુદીન	૬૫૪	૧૨૫૬	૭૧૦	૧૩૧૦ શમસદીન મહુમદ
૨૯ કારિમ શાહ	૭૧૦	૧૩૧૦	૭૭૧	૧૩૭૦
૩૦ ઈસલામ શાહ	૭૭૧	૧૩૭૦	૮૨૭	૧૪૧૪
૩૧ મહુમદ	૮૨૭	૧૪૨૪	૮૬૮	૧૪૬૪
૩૨ મુસ્તનસર	૮૬૮	૧૪૬૪	૮૮૦	૧૪૭૬
૩૩ અખુસલામ	૮૮૦	૧૪૭૬	૮૮૮	૧૪૮૪
૩૪ ગરીખમીરજા	૮૯૬	૧૪૮૪	૯૦૨	૧૪૯૭

નીજારી ઈમામોના ઈમામ થયા. વક્તાત પાણ્યા.

નામ.	હુ. સ. ઈ. સ.	હુ. સ. ઈ. સ.
૩૫ ભુડર અડી	૬૦૨ ૧૪૬૭	૬૧૫ ૧૫૦૮
૩૬ મુરાદ ભીરળ	૬૧૫ ૧૫૦૯	૬૨૦ ૧૫૧૪
૩૭ જુલાશીકાર અડી	૬૨૦ ૧૫૧૪	૬૨૨ ૧૫૧૬
૩૮ સુરહીન અડી	૬૨૨ ૧૫૨૬	૬૫૭ ૧૫૫૦
૩૯ અડીલદાહ અડી	૬૫૭ ૧૫૫૦	૬૬૩ ૧૫૮૫
૪૦ નીજાર	૬૬૩ ૧૫૮૫	૧૦૩૮ ૧૬૨૮
૪૧ સૈયદ અડી	૧૦૩૮ ૧૬૨૮	૧૦૭૧ ૧૬૬૧
૪૨ હુસ્ન અડી	૧૦૭૧ ૧૬૬૧	૧૬૬૩ ૧૬૬૫
૪૩ કાસુમ અડી	૧૬૬૩ ૧૬૬૫	૧૧૪૩ ૧૭૩૧
૪૪ અખુત હુસ્ન	૧૧૪૩ ૧૭૩૧	૧૧૬૪ ૧૭૮૦
૪૫ અડીલદાહ અડી	૧૧૬૪ ૧૭૮૦	૧૨૩૩ ૧૮૧૭
૪૬ હુસ્નઅડી શાહ	૧૨૩૩ ૧૮૧૭	૧૨૮૮ ૧૮૮૧
૪૭ અડીશાહ	૧૨૮૮ ૧૮૮૧	૧૩૦૨ ૧૮૮૫
૪૮ મહુમદ સુલતાન	૧૩૦૨ ૧૮૮૫	વિદ્વમાન વિદ્વમાન, સુલતાન મહુમદ શાહ

મજુરુર કેઠામાં સહેજ નિગાહ ફેરવતાં માલમ પડશે કે, ઈમામ શ્રી ઈસલામ શાહનું નામ, ત્રીસમાં નંધરમાં ખીરળે છે. માનવંતા પીર સહરહીને ઈમામ શ્રી ઈસલામ શાહ દેખાડેલા છે. એ પુસ્તક કર્તાના લખવા પ્રમાણેજ, પીર સહરહીન, એક વખત, શેખ સનાહ તથા શેખ અતઃરની મારકૃતે, તથા ખીજુ વાગતે, છત્રોશ કેઠ મુરીદોને લઈ, ઈરાનમાં “કેક” નગરીયાસે ઈમામ ઈસલામ શાહને લેગ્યા ઈમામ ઈસલામ શાહ, માનવંતા પીર સહરહીનના જમાનામાં હાજર ઈમામ હતા. માનવંતા પીર સહરહીન પેતાના વખતના ૫૧૪૨ ઈમામ

શ્રી દસલામ શાહ પાસે મુરીદાને લઈ ગયા હતા, તે બીજા કાંઈપણ શક વગર પુરવાર કરે છે કે તેઓ શીઆ ધમામો દસમાંડલી હતા.

ને માનવંતા એ.ધ.ગુરૂ પીર સહરદીન દસના અશરી હોત, અને તેઓએ એ.જાએને દસના અશરી મઝહુબમાં વડવાંયા હોત, તો શીઆ ધમામી દસમાંડલી મઝહુબના ધમ.મની ધમામતનો સ્વીકાર કરત નહીં આપણે ગમે તે રા બાર્યાંકો રી, અને ગમે તેટલા ઉંડાણુમાં ઉતરીને પુરતી શોધળો. સાથે તાંત્રામ કરીશું. તો પણ માનવંતા પીર સહરદીને કોઈપણ પણ ઠેડાણે દસનાઅશરી ના કોઈં જુ ઈમામ તરફ સહેજ પણ દસારો કરેલો હોય, એવું અનુમવનામાં અ.વર્ગો નહીં. ને માનવંતા પીર સહરદીને એણાએને દસનાઅશરી ગઝહુબમાં વડવાંયા હોત અને પોતે પણ ઈસના-અશરી હોત, તો જરૂર તંચો ઈમન.અશરીનાર ઈમામોની માન્યતાનો ફેલાવો કરત અને તેમના વતન તરીકે, “સામરા” “કાજીમીન,” “ખુરસાન તુમુ” વગેરેનું વણુંન કરત. હિલના આપણા જમાનામાં એવો કોઈ પણ દસનાઅશરી મઝહુબનો માણસ નથી, કે જે પોતાના ઈમામ તરીકે ઈમામાંડલી પાક હાજર ઈમામ, આગા સર સુત્તનાન મહુમહ શાહ દાતાર, હિલીયુદ્દ મડકી ઝાંદેને સ્વીકારે. શીઆ ધમામી દસમાંડલી ધમામનો સ્વીકાર કરાવનારને દસનાઅશરી કેમ ગણું શકાય? આ ઉપરથી પુરવાર થાય છે કે, મનવંતા પીર સહરદીન સાહેંગ દસના અશરી નહીં હતા, અને તેઓએ એણાએને દસનાઅશરી મઝહુબમાં દાખલ નહીં કીધા હતા. તેઓના પોતાના ઈસનાઅશરી હોવાની તથા ખીજાએને દસનાઅશરી મઝહુબમાં દાખલ કરવાના મન્યના અંતકસણુંને પણ ઠગનારી છે, અને કોઈક પણ તરેહના મહંદાંગ જીનો જાગી ખોછ.વતાની ધે.ખા ખાંડો છે. છેવરના સાર્થ તરીકે, સ.જીન થાય છે કે, મનવંતા પીર સહરદીન સાહેંગ પોતે ખુફ પાક શીઆ માની દસમાંડલી રજહુમ પાળતા હતા, તંચો તે વખતના હાજર ઈમામ શ્રી દસલામ શાહની ખયતાં હતા, અને એ ખુલંદ દર-

જાના માનવંતા ધમામ તરફથી હિંદુસ્થાનના મુલકમાં ભીશાનરી તરીકે
પધારી હિંદુઓને “ખોળા”ના માનવંત લક્ષ્ણથી શોઆ ધમામી ધસ
માધુલી મજહુગમાં દાખલ કીધા હતા, માટે “ખોળા” લક્ષ્ણ શીઆ ધમામી
ધસમાધલીઓનેજ ઘટારત છે, અને એ શાળ વાપરવાનો વાજખી હક,
કુકત એજ ફીરકાવાળા ધરાવે છે. આ ચોખવટ તદ્દન સાઝ છે, અડલને
અનુસરતી છે. ધતિહાસને આધારે રચાયેલી છે. એ ચોખવટથી
જરાપણ વેગળા જવું એ અંધારામાં ગોથા આવા બરાબર છે.

ચોખુવટ નંધર ચોશો.

દસ અવતારની સાથેતી.

ઝોણ કેમની તવારીખ.

પાના� ૨૫૬—૨૫૭.

હરીવંશા.

“ ઝોણ કેમની તવારીખ ” પુસ્તકનો રચનાર મજુકુર પાનામાં લખે છે કે:—

“ મીશાનરીઓએ જણાગ્યું કે અથે શ્રદ્ધાળુ લાઈએ, ધ્યાને દરશકો નકલંડી અવતાર, ધરાન મધે, “અમાભંપુરા” નગરીમાં લઘ લીધે છે. વિષણુનો અવતાર તે “અદ્દી,” પ્રદ્બાનો અવતાર તે “નાભો મહુમદ” અને “આદમ” તે ધ્યાને અવતાર છે. નવ અવતાર હિંદુ સ્વરૂપમાં હતા, અને તેમના વંશાલે પણ હિંદુ હતા. નવમાં અવતાર સાથે દરશક મુસલમાની અવતાર નું જોડાણુ કરવાનું હતું. નવમો અવતાર બુર્જ નો હતો. બુર્જના વંશાલે મુસલમાન સ્વરૂપમાં રજુ કીધ્યા.”

“ શ્રી બુર્જના શીશ, સામ, સલામ, મલકાન, ધસલામ, હિરાન, સામન, સાઝાન, અહનાન, માદાદ, નીજાર, મજર, ધડીય.સ, મુહરક, બુર્જમે, ઠનાન. નજર, માલક, ઈહર, લુચે, કગામ, મુરે, ઠલાખ, કુસે, અધુલ મન્જુઝ, અખુ હશમ, અધુલ મુતલખ, અખુ તાલેખ, વંશ શ્રી “ શાહુ મૌલા મુરતજા અદી.” ૧૦

“ હુજરત અલી પઢી, તેમના વંશને ઈસમાઇલી ઈમામોની ટીપ અગાઉ આપી છે, તેજ છે. ઈસમાઇલી લોકો ઈશ્વરના વંશને હરીવંશ કહે છે, અને તેને ઈશ્વર જોઈલુંણ માન આપે છે.”

“ યશમાં જ્યારે શ્રી નારાયણ ભગવાનના નવમાં અવતાર ઐંઝે, મનુષ્ય અવતારમાં, પ્રાહ્લાદાયર નારાજ થઈ, દશમો અવતાર, મુસલમાનનું પે ગુણત્વણે લેવા જણુંયું, ત્યારે ચુધિંદ્રિયે તેમને પુછ્યું કે આપ ક્યાં પ્રગટિશ્ચ ધરશો? ત્યારે બુઝે જણુંયું કે, અથે ચુધિંદ્રિય, હું ઈરાન દેશમાં એરાક પ્રગણે, “હેલમ” માં ગામ “અમામપુરી” માં પ્રગટ શુદ્ધ મૌશનરીએઓએ ઈસમાઇલી ઈમામોને હુજરતઅલીના અવતાર બનાવ્યા હતા. અને તેજ ઈસમાઇલી ઈમામ તે મૌશનરીના સમયમાં “અમામપુરી” માં રહેતા હતા.

ઇસેનથીન સખાહ તથા ઈસમાઇલી મૌશન પ્રયોગ.

પાનાં ૧૨૦-૧૨૧-૧૨૨.

મજકુર પુસ્તકના એજ કર્તા, મજકુર પાનાએમાં નીચે પ્રમાણે વર્ણન કરે છે.

“ માર્ગીએની અનેક ધર્મની કિયાએમાં ઈશ્વરના અવતાર તથા પેઢીએનાં નામોની ફેરદીસ્ત બહુ આવે છે, મારે તે મુજબ હાઈએ તમની સાથે મળી જવાની જરૂર હતી. આ મારે તેઓએ જણુંયેલું કે, નવમાં અવતાર પઢી, ખુદાએ હુજરતઅલી રૂપે અવતાર લીધો છે.”

હજરતઅલી તે પેઢેલા દ્વિમાન તથા છેલ્લા પૈગંખરના લાઇ થાય છે. માત્ર હજરતઅલીજ ખુદા છે, એમ તેઓએ જણાયું નહીં, પણ હજરતઅલીની એલાદમાં, ખુદા અનુકૂળે ખુદાઈ અવતાર લેતો આવે છે, અને તે કૃયામત સુધી લેનોજ રહેશે, એમ જણાયું. હજરતઅલીની રૂક્નુદ્દીન ખુરશાહુ સુધી, લગભગ છનીશ અવતારો ખુદાના થયા છે, અને શમસદૌન મહુમદથી સુલતાન મહુમદશાહુ સુધીમાં, ધરાનમાં “ દુમામ ” ગણુતાએને, હિંદમાં માર્ગીએની અનુકુળતા તથા પ્રથમના બંધાએલા ધીરણુને અનુસરી, “ ખુદા ” કહેવા લાગ્યા, અને તેમાંના છેલ્લા, નામહાર આગામીન આજે બરાબર તેમના મુરીદોમાં “ ખુદા ” મનાઈ રહ્યા છે.

“ દશ અવતારની કથા, આ હિંદી દુસ્માઈઝીએમાં કુરાને મળ્યા કરતાં પણ વધરે પવિત્ર મનાય છે. આંતકાળ વખતે, તે, ધીમારને સંલાળવવામાં આવે છે, તે એલા માર્ગે કે, તેના પર સપ્તી એધી થાય, તથા સ્વર્ગમાં સારો ફરજો મળો. હસમા અવતાર હજરતઅલી તથા તેની એદાહમાં, વંશપરંપરા, ‘ખુદા’ અવતાર હોવાનું દાખાએયે જણાનેલું છે, અને તેને અનુસરી, પુરુષ જાનોમાં, તેના છ ચોક દંશારાએ આપવામાં આવ્યા છે. ”

માર્ગીએના અનુકરણુના સવલ વિષે, વાદ વિવાદમાં નહીં ઉત્તરતાં, અમે ફક્ત મુદ્દાના સવાલ ઉપરજ ચર્ચા ચલાવવા કુરુસ્ત વિચારીએ છીએ. જ્યારે આ પુસ્તક કર્તા સાઝ દુકરાર કરી ચુક્યા છે કે મીશનરીએ, દુસ્માઈઝી દુમામેને હજરતઅલીના અવતાર ખનાવ્યા હુતા, અને તેજ દુસ્માઈદી દુમામ તે મીશનરીના સમયમાં “ હેલ્મ ” માં રહેતા હતા, ત્યારે હુંને આથી વધારે ચોખવટ શું બોધાએ છીએ ?

અરથી કહેવત.

“ અલ મુનાજાંતો, ખાયદા ઈકરારે, જહાલત ”

મતલભ.

“ ઈકરાર કર્યો પછી, પાછી તકરાર કર્વી, એ મુરાઈ છે. ”

જે મીશાનરીએ હજરતામણી, તથા તના વંશપરંપરા જાની-શીનોને ખુદાઈ અવતારની રીકે જહેર કરે, અને શીઓ ધમામી ધસમાઇલી મજહુબના રાહુભર, હીની પેશવા, પાક ધસમાઇલી ધમામોની ઈમામત પોતે કખુલ કરે, તથા મુરીદોને કખુલ કરાવે, તે મીશાનરીએ ધસના અશારી હોય, અથવા ઐનોને તેમણે ધસના અશારી મજહુબમાં દાખલ કીધા હોય, એ વાત તદ્દન અસ્તાનિત છે. કેચુણું ધસના અશારી, દશ અવતાર, તથા ધમામોના ધર્થીરી અવતારનો સિદ્ધાંત, કખુલ ઠરતો નથી.

આ બાબતમાં પણ ચોખવડ એ છે કે, માનવંતા પીર સહરદીને હિંકુએને ધસના અશારી મજહુબમાં દાખલ કીધા નહીં હતા, પણ તેએને “ ઐના ” ના માનવંતા લક્ષ્યથી, પાક શીઓ ધમામી ધસમાઇલી મજહુબમાં દાખલ કીધા હતા. માટે “ ઐના ” લક્ષ્ય શીઓ ધમામી ધસમાઇલોએને ઘરારત અને સજવાર છે.

ચોખવટ નંબર પાંચમો।

દશોંદની સાખેતો।

હસન બીજ સખમાણ તથા ધસમાણલી મીશાન પ્રયોગ।

પાનુ. ૧૪૦

મજકુર પુસ્તકના કર્તા, આ પાનામાં જણાવે છે કે,
 “હુએ ધર્માદ્ધાના કાયદા નિષે જણું હોય. હીંદના ધસમાઈ-
 લીએ. પોતાની કમાણીનો દશમો ભાગ, પોતાના ધમામને, જ્યારથી-
 તેએ. આ મજહુઅમાં આવ્યા છે, ત્યારથી, આપતા આવ્યા છે, અને
 હજુ ખરાળર નિયમિત રીતે આખ્યા કરે છે. તેમની દાન છરવાની શક્તિ
 બહુજ પ્રદિપ જેવામાં આવે છે.”

ઓળ કેમની તવારીખ.

પા. ૨૬૦

એજ પુસ્તક કર્તા પોતાની “ઓળ કેમની તવારીખ” ના
 પુસ્તકમાં પણ લખેછે કે,

દશોંદ = “માતાપંથીએ. પોતાની કમાણીનો દશમો ભાગ
 ધર્મગુરુને લેટ આપતા હતા અને તેને “દશોંદ” કહેતા. આ
 “દશોંદ” આપવાની રીત કણું રાખી, નવા મુસલમાનોને, આ
 “દશોંદ” હજરતઅલીના વંશપરંપરા ઉતરી આવેલા ધમામને

આપવા જણાયું. આવી “દરોંડ” ની ૨૫મ ઓળખો કેટલાક સૈકાંખો થયા આખ્યા કરે છે.”

આ પુસ્તક કર્તા જ્યારે આ પ્રમાણે ખુદને ખુલ્લું કાખું કરે છે કે હિન્દના ધસમાઈલીએં, જ્યાંથી આ મજુદુણમાં ચાંચા છે, ત્યારથી, નિર્યામિત રીતે, હજરતઅલીશી વંશાંપરંપરા ઉત્તરી આવેલા ધમામેને કેટલાક સેંકડા થયા “દરોંડ” આખ્યા કરે છે, ત્યારે ડવે નવી ચોખવટ ક્રયા પ્રકારની માંગે છે? માનવંતા પીર સહરદીન જે પોતાના ઓધેલા મુરીદોની, “દરોંડ” પણ ધસમાઈલી ધમામેને, રાજુખુશીથી અને પુન્યને ખાતર, અર્પણ કરવા ઓધ આપી ગયા છે, તે ધસના શાયરી હતા, એ વાત કેમ મનાય? પીર સહરદીનના જમાનામાં કોઈપણ ધસનાઅશારી ધમામ જાહેરમાં તો હસ્તી ધરાવતો નહીં હતો, કે જેથી તેવા ધમામેને “દરોંડ” પેંચ.ડવામાં આવતી હતી એવી જુઠી પણ દાદીલ ઉલ્લી થઈ શકે. માનવંતા પીર સહરદીને ઓધેલા મુરીદો, તેમના જમાનામાં, તે વળતના ધસમાઈલી હજર ધમામ, શ્રી ધસલામ શાહુને, તથા માનવંતા પીર સહરદીનના જમાના પછી, શ્રી ધસલામ શાહુના તખ્તનશીન, દરેક જમાનાના ધસમાઈલી હજર ધમામને રાજુ ખુશીશી “દરોંડ” અર્પણ કરેતા અ.૦૪ છે, અને હાલમાં તંચ્યો પોતાની “દરોંડ,” ધસમાઈલી અડતલીશમા પાક હજર ધમામ, હક મૌલાના, સરકાર આગા સુર્ખતન મહુમદ શાહ દારની હજુરમાં, રાજુખુશીશી અને સવાંગે દાખરેન હાસ્ત કરવાના હેતુથી નાર કરે છે.

આ બાળત પરથી પણ નિર્ણય થાય છે કે માનવંતા પીર સહરદીને હીનુંખોને “ઓળ” ના માનવંતા લક્ષણથી, શ્રીઆ ધમામી ધસમાઈલી ન અહુભુમાં દખલ કીધા હતા, માટે “ઓળ” લક્ષણ શીઅા ધમામી ધસમાઈલીએનેજ ઘટાંત તથા સજવાર છે.

ચોખવટ નંબર છુઠો.

દરખાનાની સાધેતી.

જુસન બીજ સફમાહુ તથા દૂસરા ઇલ્લી મીશન પ્રયોગ.

પા. ૧૪૪—૧૪૫.

મજુકુર પાનામાં પુસ્તક કર્તા જગ્યાવે છે કે, “જેમ ઈસલામીએ પર હજ પડવા જવું કરજ છે, તે રીતે માર્ગી હીનુંદુંએ પર યાત્રા કરવી કરજ છે. માર્ગીએની આ રીતને દાઈએએ કાયમ રાખી જણ્ણાંયું કે, ધમામના દર્શન કરવા તથા તેમના ચર્ચાના સ્પર્શ કરવા, દરેક મુખનને, જ્યાં ધમામ રહેતા હોય, ત્યાં જવું જોઈએ. આ સિદ્ધાંતને લઈ, હુન્દના ધસમાયદીએ, ધણ્ણા લાંખા વખતથી ઈરાનમાં “આદમેત” “કેક” તથા “બાખક” શેહેરમાં, જે જે વખતે, જે જે ઠેકાણે, ધમામ હતા, ત્યાં દર્શન કરવા માટે, મોટા મોટા કાંકલાએ ખાંધાંને જતા હતા, અને ધમામના દર્શન કરી, તેમની પાસે નાણુંના થાળ લેટ ધરતા હતા.

મજુકુર લખાણમાં પુસ્તક કર્તા ખુલ્લી રીતે પોતાની માન્યતા તથા અનુભવ જ્ઞાનેરમાં પ્રગટ કરે છે કે, દાઈએએ પોતાના ઓધેલા મુરીદોને, જ્યાં ધમામ હોય, ત્યાં દર્શન કરવા જવાનું શિક્ષણ આપ્યું હતું. તે જમનામાં ઈમ.મો “આદમેત” “કેક” તથા “બાખક” શેહેરમાં રહેતા હતા, અને મુરીદો કાંકલાખંધ, ધમામના દર્શન કરવા ત્યાં જતા હતા. આપણે પુણીશું કે “આદમેત” “કેક” તથા “બાખક” માં કયા ધમામ ખારજતા હતા? તં જમનામાં કોઈપણ

ઇસના અશારી ઈમામ જાહેરમાં હુસ્તીમાં ન હેઠાં મજાકુર વતન શીઓ ઈમામી ઈસમાઈલી ઈમામોનેજ લગતાં હતાં અને માનવંતા પીર સહરહીને ઓધેલા મુર્રાહો પણ ઈસમાઈલી પાક ઈમામોના દ્વારાં ન હતા. ઈસમાઈલી નોશમા ઈમામ, શ્રી ઈસલામ-શાહુના વખતથી તે ઈસમાઈલી છેતાલીશમા ઈમામ, આગા શાહ હુસનઅલીના જમાના સુધી, માનવંતા પીર સહરહીને ઓધેલા મુર્રાહો તથા તેમના વંશનો, ઈરાનમાં મજાકુર શેહેરો અથવા ધીજી કોઈ શેહેરમાં, જ્યાં ઈસમાઈલી પાક હુંજર ઈમામ પેતાનું દરખાતું એટલે રહેઠાણું કરી રહ્યા હેથ, ત્યાં દીઢાર કરવને જતા હતાં ઈસમાઈલી પાક ઈમામો, ગુજરાતી શાહ હુસનઅલી. આગા અલીશાહ દાતાર તથા હાલના અડતા-નાશમા પાક ઈસમાઈલી હુંજર ઈમામ, મૈલાના સરકાર, આગા સુદીતાન મહુમદ શાહ દાતારના વખતમાં પણ, શામ, મીસર, મેસાપેટેમીઓ. ઈરાન, અફ્ધાનિસ્તાન, ચિપ્રાલ, પામીર, ઘરખશાન, સમરકંદ, ઘુખારા. વગેરે મુલકના અરબ તથા અજમ ઈસમાઈલી મુર્રાહો તેમજ આર્કિકા, સિંધ, કછ, પંજાબ, ગુજરાત, ગુવાધર કાંઠા, અરમા તથા ધીજ દેશના ઈસમાઈલી મુર્રાહો, મુંબઈમાં દરખાતે, ઈમામના દીઢાર માટે, આવતા હતા, તથા હજી પણ આવે છે. માનવંતા પીર સહરહીનનો ઓધેલો કોઈપણ મુર્રાહ તથા તેના વંશનો, ઈસનાઅશારી ઈમામોનાં વતન “સામરા,” “કાઝ-મીન” તથા “ખુરાસાન તુસુ” વગેરે શેહેરોમાં દરખાતે જતા નથી, તેથી પુરવાર થાય છે કે મહાન ઓધગુરુ પીર સહરહીન ઈસના અશારી નહીં હતા, પણ શીઓ ઈમામી ઈસમાઈલી હતા, અને હિંદુઓને તેઓએ “ખોળ”ના માનવંતા લક્ષ્મી, શીઓ ઈમામી ઈસમાઈલી મજહુબમાં દાગત કીધા હતા, માટે “ખોળ” લક્ષ્મી શીઓ ઈમામી ઈસમાઈલીઓને ધરારત તથા સજાવાર છે.

ચોખ્વટ નંબર સાતમે.

શીઆ ઈમાભી ઈસમાઇલી મીશનની સાધેતી.

હુસન ખીન સખાહુ તથા ઈસમાઇલી મીશન પ્રયોગ.

પાના—૯૬, ૯૭,

હિન્દના વાભ માર્ગીએપર ઈસમાઇલી મીશનનો પ્રયોગ.

પરીણામે સંતપ્થ ધર્મની વિચીત્ર સ્થાપના.

મજુકુર પુસ્તકના ડર્ટા, ઉપર ટાંકેલા પાનામાં લખે છે કે,

“હુસન ખીન સખાહુથી રૂક્નુદીન ખુરશાહુ સુધીના આલ-
મોતના ખાદશાહો તથા ત્યારપણીના તે ધર્મના મુરશેહોએ પોતાના
મીશનની પદ્ધતિ એવી રામભાણુ રચી તથા ચલાવી હતી, કે તેની
જળમાં પરધાર્મએ સપણાયા વિના રહેવા પામે નહીં. આવા
રામભાણુ મીશનની ખાંધણી માટે, અસુખ્ય ઈસમાઇલી વિદ્વાનોએ
પોતાની ખુદ્દી વાપરી હતી એમ કહ્યા સિવાય રહી શકતું નથી.
આ પદ્ધતિ એવી અસરકારક તથા વિલક્ષણુ હતી કે, તેના જાહુએ
લાખો લોકેને પોતા તરફ એંચી લીધા છે. આ મીશન તૈયાર
કરવા માટે, આલમોત તથા ખીન શેડેરોમાં તેઓએ કેટલીક

શાળાએ સ્થાપન કરી હતી. આ શાળાએમાં પારકા ધર્માનું શિક્ષણું
આપવા સાથે, કેવી યુક્તિથી, તેમને પોતાના ધર્મમાં લાવી શકાય,
તેનું રાન આપવામાં આવતું હતું. આ શાળામાં પસાર થઈ,
દાઈએ દુર દેશમાં પોતાનો ધર્મ ફેલાવવા નીકળી જતા હતા. જે
દેશમાં જે ધર્મના લેકેને તેએ છસમાઈલી ખનાવવા ચાહતા હતા,
તેમના ધર્મ શાસ્ત્ર તથા લોકવલણનો તેએ સારો અભ્યાસ કરી
લેતા હતા, તથા લેકે, કેવી યુક્તિથી, પોતાનું સુકાન તેમના
તરફે ફેરવે, તે બારીકીથી સમજુ લેતા હતા. આત્મભેતમાં હુસ્તન
ધીન સધણાંને નીકારની ગાની સ્થાપન કરી હતી, તેથી તે ધર્મ
નીકારી છસમાઈલી ધર્મ પામે એળખાતો હતો, તથા તેના મીશ-
નનું નામ પણ નીકારી મૌશન થવા પામ્યું હતું. આવા દાઈએ
તથા નકીએ આર્ય ભૂમી પર પણ આવી ચડયા હતા, અને
ધીન સધણા દેશોમાં, તેમને જે કટેઠુમંહી મળવા પામી, તે કરતાં,
આ દેશમાં, તેએ વધારે માટે પ્રમાણમાં ફાવી જવા પામ્યા હતા.
તેમણે કાશમીર તથા પંજાબના હુબારો શીંગ તથા વામ માર્ગીં
ધર્મના હુહાણાએને વટાળી, છસમાઈલી ધર્મમાં દાખલ કીધા
હતા. તેએના ઉપદેશની રીત એવી હતી કે પુંકી પુંકીને પગલાં
ભરવાં. શિંઘેના મનની અનુકૂળતાની યોજના કરી, આગામ વધવું,
તથા પ્રથમના તેમના મુળા ધર્મપર કાંઈ પણ તિરસ્કરણ અત્યા
સિવાય, પોતે પણ તેમની સાથે લાગી જઈ, રક્ને રક્ને, પોતા
માટે માર્ગ તૈયાર કર્યો, માર્ગ હિં-હુએને તેમણે ધર્મ
તણથી, છસમાઈલી ધર્મ અહણ કરાવ્યો, અને એવી યુક્તિથી
છસમાઈલી ધર્મ અહણ કરી લીધાનું, તેમને લાંઘી મુદ્દે માલમ
થવા પામ્યું. આ પદ્ધતિ એવી વિચેતન કે કે જેની તારીઝ દુશ્મનની
જબાનમાંથી પણ નીકળ્યા નિના રહેવા પામે નહીં. આ પદ્ધતિ
ચલાવવામાં છસમાઈલી ધર્મની અસર સ્થાતમાં, ગમે તેથ્યો.

ભાગ થતો હોય, તેની તેઓને લેશમાત્ર પણ દરકાર નહેાતી.
માત્ર ગમે તે માર્ગ, પોતા માટે સરંગ માર્ગ કરવાની તેઓની મુખ્ય
નેમ હતી.”

ઇસન ખીન સંજાહ તથા ઇસમાધલી મીશન પર્યોગ.

પાના� ૯૮-૯૯—૧૦૦

મજુકુર પુસ્તકનાં આ પાનાંમાં પુસ્તકઠરી લખે છે કે,
“ઇસમાધલી ધરમની એક કૃતાય, નામે કૃતાયે શીયસેશત
ઉપરથી, ઇસમાધલીઓનો ધર્મ શામાવવાની યુક્તિ, સને ૧૮૬૬ ના
ખોળ જજમેટમાં ખતાવી છે, તે અહીં દાખલ કરી છે. પાછળાથી,
તેજ પદ્ધતિ, માર્ગીઓયર, કેવી રીતે, અજમાવવામાં આવી, તે
ખતાવવામાં આવશે.

જુહા જુહા ધર્મના માણુસેને ઇસમાધલો મજહુઅમાં લાવવાને
માટે, ઇસમાધલી મીશનરીઓ કેના કેવી યુક્તિઓ કામે લગાડે છે,
તે દશાંવવા માટે, તે પુસ્તક કરી લખે છે કે,

“અગાર એક શીઆહુ. જો દુમામી ઇશમાધલી ધરમનો નહીં
હોય, તેને વટલાવવો હોય, તો દાઈ અથવા પદ્ધતો શીઆ ધરમની
તાલીમનો દીકોણનથી સરીકાર કરે છે. અહીં તથા તેના દીકરાઓ
ઉત્તર ગુજરેલ ધાતકી પણું અથવા હુસેનનો શંહાદત વિચે, અને
તેના કુદુંબને કંદ કરવા વિષે, તેણે ધર્માદ્ય! ઉપજે, એવો વિચાર
આપવો. અની ઉમેયા અને અણખાસી તરફ તરસ્કાર ખતાવવો.

એ પ્રમાણે પોતાને માટે રસ્તો તૈયાર કરીને, પછી દસારો કરવો, કે શીઆહ ધરમનો મત સંપૂર્ણ રીતે જાણવા સારુ, દસમાઈની ધરમના છુપા લેહો શીખવા જોઈએ.”

“ હાએચો તથા નકીએચો, આર્ય ભૂમિપર આવી, માગી ધર્મના લોકોને દસમાઈની બનાવવામાં, ઉપરની ચુક્તિ વાપરી હુતી. આ માગી લુહાણા, ભાઈઓ વગેરેને દસમાઈની બનાવવામાં આઠ્યાછે, તે લોકો આજે “ખોજ” “મોમના” તથા “ગુણ્ઠ” ના નામથી એણાખાય છે, અને તેમનો ધર્મ, દસમાઈની સંતપંથ ના નામથી પ્રખ્યાત થવા પડ્યો છે.

“ હુસન ણીન સણણાહ તથા દસમાઈની મીશન પ્રયોગ ” ના રચનાર એહલજી ધનજી કાળાએ એક અંથકર્તાં તરીકે, પોતાનો મજકુર દક્કરાર પુસ્તક દ્વારાએ પ્રસિદ્ધમાં મુક્યો છે, તે ખરાખર ધ્યાન સાથે વાંચી જવાથી, ખુલ્લો સાર ઐંચવાને ખંગી આવશે કે એ અંથકર્તાની ચોખી અને મુસ્તકીમ માન્યના એ છે કે માનવંતા પીર સહરેદીન સાહેબે ખોજાએને શીખ દ્વારા મિશની દસમાઈની મજહુખમાંઝ, દાખલ કીધા હતા. આ માન્યતાને મજખૂત રીતે પુરવાર કરનારાં લખાણો પુસ્તકદ્વારા પ્રસિદ્ધમાં મુક્યા પછી, પાંચ વરસના દુંક અરસામાં વળી ખીજુ નવી માન્યતા ઉભી કરવી, એ પુસ્તક કર્તાએની પ્રતિષ્ઠાને ઉતારી પાડનાર ણીના છે. અમારે મોટી અન્નાએણી સાથે પુછવું પડેછે કે, “ હુસન ણીન સણણાહ તથા દસમાઈન મીશન પ્રયોગ ” ના હતી, ઇક્કત પાંચ વરસના દુંક અરસામાં, કંઈ ખાણ નવાં સંગીન કારણો અથવા નવી સંગીન દીકીલ હેખાડયા વિના, પોતાની “ ખોજ કેમની તવારીઅ ” માં “ મારી માન્યતા એવી થાનું છે કે ખોજોએનો અસર્ની ધર્મ દસના અશરી છે, અને તેમને દસના અશરીં દીનમાં વટલાવનારા

મીશાનરીએ પણ હસના અશારીએ હતા” વગેરે પ્રગટ કરવાનું કઈ રીતે હુક્મસ્ત ધારતા હશે?

આ અંથકર્તા ઇકત પાંચ વરસુ ઉપર રચેલા પોતાના એક પુસ્તકમાં ખુલ્દો ધકરાર કરે છે કે હિન્ડુસ્તાનના હિન્ડુએ ઉપર હસમાઇલી મીશાન પ્રયોગ ચલાવવામાં આંદોલા હતો, અને તેમને હસમાઇલો ધરમમાં દાખલ કરવામાં આંદોલા હતા. તેજ અંથ કર્તા વળી પાંચ વરસના કુંક અરસામાં, બીજા પુસ્તકમાં, આગઢી માન્યતાને વિના કારણે ઉરાડી મુકી, તાંત ના વિચિત્ર પ્રકારની માન્યતા પ્રસિદ્ધિમાં મુકે છે, એ આંશ્વર્યકારક બીજા છે.

“Times are changed and **कા** are changed with them.”

ઉચ્ચાર

“ટાઇમ્સ આર ચેંજડ, એન્ડ ઉવી આર ચેંજડ
વીથ બેમ.”

મતદાય

“વખત અફલતા જાય છે, અને આપણે પણ તેઓ સાથે અફલતા જઈએ છીએ.”

જે આ અંથ કર્તાએ પાંચ વરસનો કાંઈક નવો અનુભવ સખળ કારણથી રજુ કરી, પે.ત.ની ફેરનાયેલી માન્યતા પ્રસિદ્ધિમાં મુકી હોત, તો ટીકા કરવાનું કાંઈ પણ કારણું રહેન નહીં. પાંચ વરસમાં એક માન્યતા અફલતાજ જોઈએ, એંચે કેંઈ અકુફરતી કાનુન હસ્તી ધરાવતો હોય, તો પણ, વદ્ધાનો, સંગીન પુરાવા તથા મજબુત દલીલો સિવાય, પહોડની માઝુક અડગ રહીને, પોતાની સ્થાપિત માન્યતાને

મુસ્તકીમ રીતે ટકાવી રાખવાની તાકત ધરાવતા આવ્યા છે, અને એવા વિદ્ધાનો, એક સહીમાં વીશ વખત, વિનાકારણે, ધતિહાસિક તવારીઓમાં પણ માન્યતાના ફેરફાર રજુ કરનારાએને પુસ્તક કર્તાઓની માનવંતી સફુમાં જગ્ગા આપવા, ખુલ્લી રીતે ધનકાર કરે છે. ધતિહાસિક પુરાવા અને સત્યતા આગામ, માન્યતા શું છે? “માન્યતા” શાબુદ્ધ નો અર્થું “કોઈક ચીજને કંદક કરીને માની એસુધું” કુદરતમાં જે વિષયો, ધરણા ભારીક હોય, સાધારણ અકલથી સમજું શકાતા ન હોય, ધતિહાસિક પુરાવા ધરાવતા ન હોય, અખતરા અજમાશના સપાડામાં આવી શકતા ન હોય, તેમાં કંદક માન્યતા કરી લેવાની જરૂર પડે છે. દાખલા તરીકે “મરણ પછી માણુસની શી ગતિ થાય છે?” એ વિષય ધરણો ગહન હોવાથી, પાતાના મનને વધારે મજબુત જણુાતી માન્યતા સૌં કોઈ ધારણ કરી લેછે. ખુદાવંદ તાલા, જગતકર્તાની જલભાત સમજવનો વિષય ધરણોજ ભારીક હોવાથી, સૌં કોઈ પોતાના મનને બંધ એસુતી માન્યતા બાંધી એસેછે. પરંતુ, નામદાર મહારાણીલું વિકટોરીઓ અથવા નામવર શેહેનશાહ એડવર્ડ સાતમા કંઈ સાલમાં ગાહીપર ઘીરાન્યા, તેઓ કુશ્ચીઅન ધર્મના પ્રોટેસ્ટન્ટ પંથમાં હતા કે કેથર્જીક પંથમાં હતા, એવા ધતિહાસિક ખનાવોમાં માન્યતાની કંદક જરૂર હોતી નથી. સાધારણ ધતિહાસિક ખનાવોની સત્યતા અને સિદ્ધતા ધતિહાસો પરથી પ્રાપ્ત થાય છે. ધતિહાસિક પુરાવા પાસે માન્યતા રહે ખાતલ છે. વગર કારણે એક સહીમાં વીશ વખત ખફલાતી માન્યતા ફૂકત મુરખાધ્યનુંજ પરિણામ છે, અહિંઆપણ ચોખવટ એ છે કે, હિંકુએને “એંજા”ના માનવંતા લક્ખથી શીઓ દ્વારા દ્વારા મનુષ્યાની મજબુતીમાં દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, માટે “એંજા” લક્ખ ફૂકત શીઓ દ્વારા દ્વારા મનુષ્યાને સન્નવાર તથા ઘટારત છે.

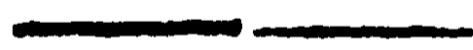
ચોખવટ નંબર આડમે.

ખોલ કેમના ઇતિહાસની સાથેતી.

એહઙ્કાર ધનજી કાગાના રચેતા “હસન થીન સણખાડુ તથા હસમાદ્ધિ મીશન પ્રગ્રેગ” અને “ખોલ કેમની તવારીખ” એ અને પુસ્તકેની સરાહુ લીધા પણી, અમારી ભુરતકીમ ફ્રીલના ખીજા વધારે પુરાવા માટે, ખોલ કેમના જાણીતા વિદ્ધાન ઐરીસ્ટર મી. જાડ્રભાઈ રહેમતુંદાહુ કૃત “ખોલ કેમનો ઇતિહાસ” તથા વિદ્ધાન પારસી પુસ્તક કાર્યાલાય માણ્ણેકાળ કુમસ્યા કૃત “નામહાર આગાખાનનો દુંક ઇતિહાસ” એ એ પુસ્તકેના મત વિષે તપાસ લેશું.

ખોલ કેમનો ઇતિહાસ.

પાના� ૨૨૦—૨૨૧

મજુરુર પુસ્તક રચનાર, વિદ્ધાન ખોલ ઐરીસ્ટર મી. જાડ્રભાઈ રહેમતુંદાહુ મજુરુર પાનામાં નીચે પ્રમાણે વર્ણન છે.

“પીર સતગુર નુર અથવા જેને નુર સતાગર પણ કહે છે, તે ધ. સ. ૧૧૮૦ માં, પાટણ શેહેરમાં, સોઙ્કિલી ભીમરાજના વખતમાં, આવ્યા હતા, અને કેટલાક લોકેને ધસમાઈલી ધર્મમાં વટલાવ્યા હતાં.”

“પીર શાસ ધ. સ. ૧૪૫૮ માં કાશમીરમાં આવી, કેટલાકને ધસમાઈલી ધર્મમાં વટલાવ્યા હતા”

“ધ. સ. ૧૪૩૦ ની સાલમાં પીર સદરદીન હિંદુસ્તાન તરફ શાહ ઈસલામશાહ નું દાઇ તરીકે આવ્યા. અને પોતાનો વાસો સિંધમાં કીધો. એટા હિંદુ ધર્મનો ધર્મી બારીકીથી અદ્યાસ કીધો, અને એક હિંદુ નામ ધારણ કરી, સોહદેવ નોશીને નામે ધર્મ શિક્ષણ શરૂ કીયું; અને પોતાની મહેનતના ફળ પામ્યા. ધર્મા લોકોએ આ ધર્મ કણુંયો. અને પીર સદરદીને કોટડા ગામમાં પહેલું જમાતખાતું જેને “આનાહ” નામથી એણખવામાં આવે છે તે સ્થાપયું. અને ત્રોકમ નામના મુરોદને મુખીની જગ્યા આપી, જેથી તે મુખી ત્રોકમના નામથી એણખવા લાગ્યો, અને પીર ધર્મા મુરીદોની સાથે “દરખાને” એટાં ધર્મામનો રહેનાની જગ્યાએ ગયા હતા. પીર સદરદીને દરખાનેથી પાછા ફરિયા, એ ધર્મને જલદીથી ઝેલાવ્યો, અને જે લોક પીર સદરદીનના હાથે વટદ્યા, તેઓને આપણે “ઓળ” તરીકે એણખીએ છીએ.

ઉપરના લખાણુથી માલમ પડે છે કે “ઓળ કોમના ઈતિહાસ” ના કર્તા પણ સતગુર નુર, પીર શાસ અને પીર સદરદીને હિંદુઓને ધસમાઈલી મજહુબમાં ફાખું કીધા હતા, એવો વાજખી મત જાહેર કરે છે. જે પીર સદરદીન ધસના અશરી હોત અને હિંદુઓને ઈસના અશરી મજહુબમાં ફાખલ કીધા હોત, તો પોતાના એવેલા

મુરીદોને ઈસમાઇલી ત્રીશામા ઈમામ, શ્રી ઈસલામ શાહુ પાસે હરખાને ઠીપણું લઈ જતે નહીં. આ પુસ્તકના લખાણુમાં સારુ જણાવેલું છે કે, પીર સદરદીન, ઈસલામ શાહુ ના હાઈ તરીકે, આવ્યા હતા, અને મુરીદોને, મજકુર ઈમામને હરખાને, સાથે તેડી ગયા હતા. કોઈપણ તવારીખ નવેશ આ ખીનાનો ઈનકાર કરી શક્યો નથી. જે એ નામવર પીરો ઈસના અશરી હોત, અને મુરીદોને ઈસના અશરી મજહુખમાં હાખલ કીધા હોત તો તેએ તેમને “સામરા” “કાળુમીન” તથા “તુસ ખુરાસાન” માં ઈસના અશરી ઈમામોની ઓયારત કરવા લઈ જતે.

“ખોળ કોમના ઈતિહાસ” રચનાના મત મજબુખ પણ સારુ સાખેત થાય છે કે માનવંતા પીર સદરદીને હિંદુઓને “ખોળ” ના માનવંતા લઈથી શીઆ ઈમામી ઈસમાઇલી મજહુખમાં હાખલ કીધા હતા, માટે “ખોળ” લક્ખ કુંત શીઆ ઈમામી ઈસમાઇલીઓને ઘટારત તથા સભાવાર છે.

“ખોળ કોમના ઈતિહાસ” ના મજકુર લખાણુમાં એ ડેકાણું ઈતિહાસિક સનની બુલ થએલી અમોને હેખાય છે. પીર શામ્સ ઈમામ કારશમશાહુ ના વખતમાં એટલે ઈ. સ. ૧૩૧૦ અને ૧૩૭૦ ની વચ્ચમાં, અને પીર સદરદીન ઈમામ ઈસલામ શાહુના વખતમાં એટલે ઈ. સ. ૧૩૭૦ અને ૧૪૨૪ ની વચ્ચમાં હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા હતા. પીર શામ્સ, પીર સદરદીનની પહેલાં આવી ગયા છે. પીર સદરદીનના સનમાં ધણી બુલ હેખાતી નથી, પણ પીર શામ્સના સનમાં હેખીતીજ બુલ જણાય છે. પીર સદરદીનના સન ૧૪૩૦ અને પીર શામ્સના સન ૧૪૫૮ હોય, તો એમ ઠરે કે પીર સદરદીન પછી, પીર શામ્સ આવ્યા હતા, જે તફન બુલ જરેલું છે.

ચોખુવટ નંખર નવમો.

“ નામદાર આગાખાનનો દુંક ઇતિહાસ ”ની
સાથેતી.

નામદાર આગાખાનનો દુંક ઇતિહાસ.

પા. ૧૨-૧૩

મજુકુર પુસ્તકના રચનાર મી. નવરોજળ માણ્યેકળ હુમસ્યા
લખે છે કે,

“ આખાઈ ભર્યા વેપાર, ખાહેશી, સાહસ અને વક્ષાદારીને માટે
જણીતી થયેલી મુંખદિની ઝોણ કેમ ઉપર, નામદાર આગાખાન
સરનરીન તરીકે ખીરાજે છે. અસલમાં તો ઝોણએ હિંકુએ હતા
મગર આગળ ચાલતાં, આપણે જોઈશું તેમ, તેઓને, પીર સહરદીન
નામના પુરુષે ધસલામી હીનના ધસમાઇલી તરીકામાં હાખલ કીધા
હતા, જે પીર સહરદીનને હાલના આગાખાનના સોળમા વડવા,
આગા ધસલામશાહે, એજ સણખ જર, ઈરાનથી રવાના કીધા હતા.”

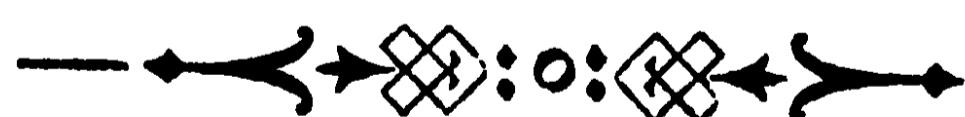
નામદાર આગાખાનનો કુંક ઇતિહાસ.

પા. ૨૦-૨૧.

આ પુસ્તકના મજકુર પાનામાં પુસ્તક કર્તાં લખે છે કે,
 “દ્વા અવતાર” નામે ખોજાયોની હીની કૃતાખ છે. જેમાં
 અલીને ખુદાના એક અવતાર તરીકેજ લેખવામાં આવ્યો છે”

“ખોજાયોની એક પુરાતન વરદ, થવા દરરોજની નમાજની
 કૃતાખમાં ભુરતઝાઅલીનું નસબનામું આવે છે, અને ત્યાંથી તે “આગા-
 ખાન” સુધી, તે વંશાવળી આશરે પચાશ નામોની હારમાં લંખાય છે.
 જે મીસાલે આપણે તવારીખ માંહેલા પાદશાહેનાં નામ સિલસિલાણંધ
 યાદ રાખીએ છીએ, તેજ મીસાલે, ખોજાયો એ નસબનામા માંહેલા
 નામો મોઢે ગોખી રાખે છે. તેઓના નસલી યાંને વંશપરંપરા
 ઉત્તરી આવેલા હક્કદાર ગીર અથવા ઈમામ તે “આગાખાન” છે.

નામદાર આગાખાનનો કુંક ઇતિહાસ

પા. ૨૩.

આ પુસ્તકના મજકુર પાનામાં પુસ્તક કર્તાં લખે છે કે,
 “ખોજાયોએ ઈસલામી હીન કખુલ કીધા પછી, તેઓએ
 શીઓ ઈસમાઇલી ઉપરાંત ખીને કોઈ પણ તરીકે અખતીયાર

કીધો હોય, એમ, આવી મોઅતેખર ગવાહી છતાં ધારવું, એ બેહુકું છે. અમોને આ વાતમાં તો કંઈ શક નથી કે, એ કેમમાંથી જુદા પાડતા આસામીએ મોડે વહેલે પોતાની ભુલ જોશે તો તે જોઈને, પરોમાન થએલાં ફરજ હો પોતાના ખાપો આગળ પાછાં ફરે, તેજ મીસાલે, તેઓ પણ પોતાના હક્કાર વાલીએ દીનના કહમ આગળ પાછા ફરશો.”

“નામહાર આગાખાનનો કુંક ધતિહાસ” ના કર્તા, જે એક પારસી વિદ્ધાન છે, અને ખોજાએથી ગૈર કેમના છે, તેઓ પણ ખુલ્દી રીતે જોઈ શક્યા છે કે, પાક ધસમાઇલી ધમામ ધસલામશાહુ ના હુકમથી પીર નાનાદરનીને હિંદુસ્તાનમાં આવીને, હિંદુએને શીઆ ઈમામી ધસમાઇલી તરીકામાં હાખલ કીધા હતા. તેઓ ચોક્સાઈ જરેલા મજબુત અલિપ્રાયપર આવી શક્યા છે કે, મોઅતેખર ગવાહીએની હાજરીમાં, ખોજાએએ ધસલામી હીન કખુલ કીધા પછી, તેઓએ શીઆ ધસમાઇલી ઉપરાંત બીજે કેદીપણું તરીકે અખતીયાર કીધો હોય, એમ ધારવું બેહુકું છે. પરકેમના વિદ્ધાનો આ ચોખવટ ખુલ્દી રીતે જોઈ શક્યા છે, ત્યારે જેમના બાપહાહાએ પાંચસો વરસો થયાં, એ શીઆ ઈમામી ધસમાઇલી તરીકામાં ચાલતા આવેલા છે અને જોએ પોતે પણ આ કુનીઆમાં પોતાની હુસ્તી પછી, એજ તરીકામાં હતા, અને ત્યાંથી મુસાક્રી કરીને બીજી તરીકામાં સીધાવી ગયા છે, તે લોકેને આ ચોખવટ નવેસરથી શરૂ કરવાને ક્યાં વાજખી કારણો મળ્યાં હુશો? ખોજાએને હિંદુએમાંથી ધસલામમાં હાખલ કરનાર પીરો ધસનાઅશરી હતા, અને તેઓએ ખોજાએને ધસનાઅશરી મજુદુણમાં હાખલ કીધા હતા એવી તેમની પોકળ માન્યતા પાછી નવેસરથી ક્યાંથી આવી હુશો? એ નવી માન્યતામાં જુઠ અને જહેલીયત સિવાય, બીજું કંઈ નજરે પડતું નથી.

“નામહાર આગાખાનનો કુંક ધતિહાસ” એ પુસ્તકને આધારે પણ સારુ ચોખવટ સાખીત થાય છે કે માનવંતા પીર સહરદીને હિંકુઓને “ખોજા” ના માનવંતા લક્ષણથી, શીખા ધમાભી ધસમાધલી તરીકામાં દાખલ કીધા હતા, માટે “ખોજા” લક્ષ ઇકત શીખા ધમાભી ધસમાધલીઓને ઘટારત તથા સંજવાર છે.

માનવંતા પીર સહરદીન સાહેબ પેતે શીખા ધમાભી ધસમાધલી હતા, તથા તેઓએ હિંકુઓને શીખા ધમાભી ધસમાધલી તરીકામાં દાખલ કીધા હતા. તેઓ કદીપણું ધસના અશારી નહીં હતા, તેમ પોતાના ખોધેલા મુરીદેંદે તેઓએ ધસનાઅશારી તરીકામાં કદીપણું દાખલ નહીં કીધા હતા, એ બીજા જુદા જુદા પુસ્તકેને આધારે સાખીત કર્યા પછી, હવે અમારી દ્વીપના વધારે ટેકા માટે, મુંઘળની હાથ કેર્ટમાં થએલા ચુકાદા, તથા મુંઘળની હાથ કેર્ટ થી પુરવાર થએદી ચોખવટ ઉપર, થોડું વીવેચન કરશું:

ચોખવટ નંબર હશમે.

ધી ખોજ કેસ.

નામહાર જગ, એનરેખલ જસ્ટિસ, સર જોસેફ આરનોંડના
કુદાની સાયેતી.

ચુકાદો અપાયો, તાં ૧૨ મી નવેંબર ૧૮૬૬.

આ અગત્યના કેસમાં મુંખઘની હૃદ કેર્ટના ખાંડિશ અને
નામાંકિત નામહાર જગ, એનરેખલ જસ્ટિસ, સર જોસેફ આરનોંડ
સાહેબે ચુકાદામાં જણુંથું છે કે,

“કંઈ પણુ, આ વિષે, વધારે કહેવાનું જરૂરનું નથી. મારી
આગામ જે મુખ જુખાની આપવામાં આવેલી છે, તે ઉપર, પુરતી રતે
વિચાર કર્યાથી, મારો ખુદલો અભિપ્રાય એ છે કે ખોજાયો કહી પણ સુજ્ઞ
હતા નહીં, અને (મુંખઘની વાહી તથા તેઓના સાથી સિવાય) ખીજ
સધારા ખોજાયો ધ્રમાભી ધ્રસમાઇલી મારગના છે. ખોજ શાત ખાખત
ખરાણર વિચાર આપવાને કેર્ટ હું શકૃતીવાન થધ છે. એ જીતના
દોકેના વડાવા, યાને, ખાપહાદા અસલ હિંકું હતા, જે દોકેને
શીંગા ધ્રમાભી ધ્રસમાઇલી મજહુણમાં, પેહેલ વેહેલા, વટલાવવામાં,
યાને, દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, અને જે મજહુણમાં, હજુ
તેઓ રહ્યા છે, અને, જેઓ, ધ્રસમાઇલીઓના વારસહાર ધ્રમામોને,
ધરમ સંબંધી વક્ફાદારીના કામથી, હુમેરાં અને હાલપણ બંધાયેલા છે.”

આ જણીતો મુક્કદમો ખોળ કેસ અથવા આગામાન કેસ ને નામે એળખાય છે. એ મુક્કદમામાં બંને પક્ષના ધારાના હિમા-એતીએની તકરાર સાંભળતાં અને બંને પક્ષના સાક્ષીએની જબાની લેતાં પચીશ હીવસ લાગ્યા હતા. આટલી લાંખી મુહૂર સુધી, સાંભળ ભરેલી રીતે, બંને પક્ષોની હંડીઓ સાંભળીને, તથા મુંખની હાઈ-કોર્ટના ૧૯૪ તરીકેની પોતાની જોખમહારી સમજુને, એ નામહાર જીવે, ચુકાદો આપ્યો છે, તે બરાબર પ્રમાણું રૂપજ ગણું જોઈએ. એ નામહાર છેવટના ને અનુમાન ઉપર આવી શક્યા છે, તે એ છે કે, ખોળએના બાપહાંદા અસલ હિંડુ હતા, અને તેઓને શીંગા ધમાભી ધસમાધલી મજહુખમાં, એંચેલા, ફાખલ કરવામાં આવ્યા હતાં. મુંખ હાઈકોર્ટના ૧૯૪ તરીકેની જોખમહારીનો તોલ કરતાં, અને મુંખ હાઈકોર્ટના ૧૯૪ તરીકે ખીરાજનારની વિદ્વતા તથા સત્ય અસત્યનું બજન કરવાની શક્તિનો ખીઆલ કરતાં, કાંઈપણું શક વગર, તેઓના એંચેલા સારસાથે અક્ષરે અક્ષર મળતા થવામાંજ આપણું ડહાપણું સમાચેલું જોવામાં આવશે. પોતાના મહુાન એંદ્રા તથા જોખમહારીનો ઘાલ કરી, તેઓએ જોટલી ખારીકી તથા ઉંડાણુંથી એ સવાલનું માપ કીધું હશે, તેના કરતાં વધારે સારી રીતે, ખીજે કોઈ લાગ્યેજ શક્તિવાન થઈ શકે.

મુંખ હાઈકોર્ટના નામહાર ૧૯૪, એનરેખલ જસ્ટિસ, સર જોસેફ આરનોંડના ચુકાદા પ્રમાણે પણ ચોખવટ એ નીકળે છે કે, માનવંતા પીર સહરહીને હિંદુએને ધસનાભશરી મજહુખમાં કઢી-પણું ફાખલ કીધા નથી. પરંતુ “ખોળ”ના માનવંતા લક્ખથી તેઓને શીંગા ધમાભી ધસમાધલી મજહુખમાં ફાખલ કીધા હતા, માટે “ખોળ” લક્ખ કુઠત શીંગા ધમાભી ધસમાધલીએનેજ ઘટારત તથા સળવાર છે.

ચોખુવટ નંખર આગ્રીયારમો

હાશુભીખી વિરુદ્ધ નામદાર આગાખાન તથા ખોજાયો

કેસ નંખર ૭૨૮ ઈ. સ. ૧૯૦૫

મી. ધનવેરારીના લાખણુની સાયેતી.

મુંખું હાઇકોર્ટમાં ચાલેલા મજકુર યાદગાર મુકુદમામાં, નામદાર આગાખાન, સર સુલિતાન મહુમહરાણ ઈ. સી. એસ. આઈ. તરફથી રોકાયેલા ધારાના હૃમાયેતી ઐરીસ્ટર, મી. ધનવેરારીની પેતાના વિદ્ધતા લરેલા લાખણુમાં જણાંયું હતું કે,

“ નામદાર આગાખાન તથા તેમના ટોળાના ખોજાયો; ધસના અશરી છે, એવી વાદીએની વાત એક નવી કલ્પના ઠરવા જેવી છે. તેઓ તે માટેનો કંઈ પણ પુરાવો આપી શક્યા નથી, અને સાક્ષી-એઓ તેવી કેટલીક વાતો કરી છે, પણ તે આધાર વિનાની છે. નામદાર કેાર્ટેજ આ ખાખતમાં ઠરાંયું છે કે, નામદાર આગાખાન ધસના અશરી નથી પણ ધસમાધલી છે, અને તેમના ટોળાના ખોજાયો ધમામી ધસમાધલી છે. વળી તેમાંજ એમ કખુલ રાખવામાં આંયું છે કે, તેઓ ૪૬ મા ધમામ છે”

“ વાદી તરફના મહુવા તથા ભાવનગરવાળા કમીશનમાં તેઓ-એ પહેલાં એવું કઢી કંઈપણ દેખાડવા કેશશ કરી નથી, કે દુઅા

અને જ્ઞાન થોડા વખતપરજ શોધી કાઢવામાં આંદ્રા હતા, પણ છેલા થોડા વખત દરમીયાન, તેવા સવાલો સૂચવવામાં આંદ્રા હતા. જ્ઞાનમાં સમાચેલા “આંદ્ર અલ્લી” “ઓલોહ અલી” ફરજાના અર્થ મુરીદો તરફથી “અલીની ગાઢીપરના, અલીના વંશજ ધમામ” તરીકે, કરવામાં આંદ્રાથી, જ્ઞાન ઉપરથી તેઓનું કંઈ વળવાનું નથી, એવું જેઠને, વાદી પક્ષ ગલરાઇ ગયો હતો, માટે, ઓનિ અસલ ધસના અશરી હતા, તેમના ધમામ પણ ઝસના અશરી છે, અને કુરાને શરીર ના હુકમ પ્રમાણે, ઓનિએ નજર આપે છે, તેમાં એલાદનો ભાગ લાગુ થાય છે, એવો રસ્તો ગ્રહણ કર્યો હતો, અને દુઅા તથા જ્ઞાન ને આ હુજર ધમામ ના વખતની નવી અનાવટ તરીકે રજુ કરવા લાગ્યા હતા.. કમીશન ખુક ને પાને ૨૮૮ તથા ૩૦૩ માં, તેઓનાજ સાક્ષીની જખાની પરથી, એ આખત ઓટી સાખીત થાય છે. એ જખાની એમ અતાવે છે, કે, સંવત ૧૯૨૦ અને ૧૯૩૫ માં ઝસન અલી શાહે હુકમો કાઢી “બાર ધમામ” ની મજલસોમાં અને મોલવીએ પાસે જતાં, પોતાના મુરીદોને અટકાંદ્રા હતા. જેએ તે હુકમ માનવા ના પાડી, તેમને નાતખહાર કરવામાં આંદ્રા. હવે આ વાત, ઝસનઅલી શાહ ધસનાઅશરી હતા, એ હીના સાથે બંધ જેસતી કેમ થધ પડે ? ખર્દું તો એ છે કે, ઝસનઅલી શાહ ધસનાઅશરી હતાજ નહીં, તેઓ શીયા ધમામી ધસમાઇલી ધમામ હતા. જેએ ધસનાઅશરી પંથના છે, તેઓ ગીનાન કે દુઅા માનતા નથી. અને તેઓ તે પડતા પણ નથી ”

ઓનિએ શીયા ધમામી ધસમાઇલી છે, અને ધસનાઅશરી થી જુદી છે, એ બતાવવા માટે, મીં ધનવેરારીટીએ કેટલાક ચુકાદા, એશીયાટીક કવાઈરલી રીંયુ, મેકમીલન જોઝે વગેરેમાં આવેલાં આગાખાની ટોળાને લગતાં લખાણો ઉપર નામદાર કેર્ટનું ધ્યાન એચ્યું હતું.

મી. ઈનવેરારીટીના ભાષણુના મજકુર સાર પરથી એઓને અસલ કયા મજહુબમાં હાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, તે ખુલ્દી રીતે જાળવાને ખની આવેછે. મુંખઈની હુાઇકોર્ટમાં મીઠ ઈનવેરારીટી જેવા બાહોશ વિક્રાન સત્તાધારી એરીસ્ટરે ને સાર પોતાના ભાષણુમાં રન્નુ કર્યો છે તેની મજખુતી વિષે કાંઈપણું શક ધરાવી શકાશે નહીં. અમે આગળ ચાલતાં જાળવીશું તેમ એ જાળીતો મુક્કદમો સાંભળનાર વિક્રાન નામદાર ૧૯૪, એનરેખલ જસ્ટિસ, મી.રસલ પણ લાંખી તપાસ પછી મી. ઈનવેરારીટીના એંચેલા એ સાર સાથે એકમત થયા હતા, અને એ પુરાવો સાખીત થયેલો ગણીને તેઓએ પોતાનું ૧૯૪મેંટ આપ્યું હતું. ૧૩:

મી. ઈનવેરારીટીના ભાષણુ પરથી પણ એજ સામાન્ય ચોખાવટ થાય છે કે માનવંતા પીર સરહીને હિંદુઓને “ એઓને ” ના માનવંતા લકુખથી શરીરા ઈમામી ઈસમાઈલી મજહુબમાં હાખલ કીધા હતા, માટે “ એઓના ” લકુખ ફૂકત શરીરા ઈમામી ઈસમાઈલી-એનેજ ઘટારત તથા સભવાર છે.

ચોખવટ નંબર બારમે.

હાજ ખીણી વિરુદ્ધ નામદાર આગામાન તથા ખીણ્યો

કેસ નંબર ૭૨૮ ઈ. સ. ૧૬૦૫

ઇસમાઇલી હાજર ઇમામ, નારુંડર આગામાન
સર સુલતાન મહુમદ શાહ જી. સી. એસ. આઇ. ની એફીડીટ
તથા મુખજુઆનીની સાયેતી

મુખ્યની હાઇકોર્ટમાં ચાલેલા મજકુર મુક્કદમામાં, ઇસમાઇલી
હાજર ઇમામ નામદાર આગામાન સર સુલતાન મહુમદશાહ જી. સી.
એસ. આઇ. પહેલા પ્રતિવાહી હતા. તેઓએ ખચાવનામાની એફીડીટ
(ઇસમ ઉપર ઇકરાર નામું) દાખલ કરી હતી તેમાં નીચેની
મતલખનો પોતાનો ઇકરાર રજુ કીધેછતો.

નામદાર આગામાનના એફીડીટનો એક ભાગ

નામદાર આગામાને જણાંયું કે,

“ અતે અમારા કુટુંબની દુંક તવારીખ આપવી વાજખી છે.
નેથી કરી, આ મુક્કદમાની સંઘળી સમજણું અરાખર પડશો. મુસલમાનો

એ કેમમાં વહેંચાયેલા છે. (૧) શીઅા (૨) સુન્ની. શીઅા લોકોમાં પણ જુહી જુહી તડ છે, જોમાં એક શીઅા હુસના અશરી છે તથા ખીજા, શીઅા હુસમાદુલી છે, જોએમાં કેટલોં ધારમિક મતફેર છે.

આશરે ચારસો વરસની વાત ઉપર, મારા એક વડવા, શાહ હસલામશાહે પીર સદરહીનને, હિંકુસ્થાન ખાતે, મીશનરી તરીકે મોકલ્યા, અને તેમણે ખોળાયો, કે જે પહેલાં હિંકુ હતા, તેએને, મુસ્લિમાની ધરમમાં વટલાંયા હતા. પહેલાં સિંધમાં વટલાવવામાં આવ્યા, ત્યારપછી, કછ, કાઠીઅાવાડ, ગુજરાત અને મુંબઈ ખાતે વટલાવવાનું કામ આગલ ચાલ્યું હતું. ખોળાયેને વટલાંયા પછી, તેએ હરાનના જુહા જુહ્યાંસાગોમાં, જ્યાં મારા વડવાયો, હમારો હતા, ત્યાં દરખાને જતા હતા. શરૂઆતથી એ ખોળાયો મારા વડવાયેને નાણુની ખક્ષીસો કરતા હતા. જ્યારે મારા વડવાયો હરાનમાં હતા, ત્યારે તેમના ઉપર, ખોળાયેને તરફથી, એવી રીતે, સોણાહો મોકલવામાં આવતી હતી, અને ખાસ પેગામચીયો ચામડાની કુથળામાં નાણુની રકમ લઈ જતા હતા, અને પાછળથી, હુંડી રૂપે, એ નાણું મોકલવામાં આવતું હતું. હમારો તરીકે, એ નાણું તેમને મળતું હતું, અને તે તેમની પોતાની ભીલકૃત ગણુતી હતી મારા એક વડવા, શાહ અખુલ હુસન, કેરમાનના ગવરનર હતા. ખીજા મારા વડવા, શાહ ખલીલુલ્લાહ, હરાનમાં રહેતા હતા, ત્યાં તેમને ધ. ઝ. ૧૮૧૭ માં શહીદ કરવામાં આવ્યા હતા. ધ. સ. ૧૮૮૮ માં મહુમદ હુસેન અલ હુસેની (આગા શાહ હુસનઅલી) ખલુચીસ્તાનને રસ્તે થઈને, સિંધ ખાતે આવ્યા હતા. અફ્ઘાન લડાઈ વખતે, તેએએ ખ્રીટીશ સરકારની લશ્કરી સેવા સારી ખજાવી હતી, જોના ખફલામાં તેએને રૂ. ૩૦૦૦ ન્યુ હુનરનું પેનશન થયું હતું. પાછળથી રૂ. ૧૦૦૦ એક હુનરનું પેનશન થયું હતું. એ પેનશન હળુ ચાલુ છે. ધ. સન ૧૮૪૫ માં, મારા ખપાવા મુંબઈ

આંયા અને ત્યાં વસવાટ કર્યો, ત્યારથી શીચા ધસમાઈલી ધમામની એઠક, દરખાનું, મુંખદમાં થયું હતું, અને તેઓના પક્ષકારો એટલે મુરીદો તેવણુંને ધમામ તરીકેનું માન આપવા, કુનીઆના સધળા ભાગોમાંથી, અહીં મુંખદમાં, આવતા હતા. ઈ. સ. ૧૮૬૫ માં કેટલાક ઝોણાએ, કે જોએ મારા ખપાવાથી જુદા પડ્યા હતા, તેઓએ મુંખદનો હાઇકોર્ટમાં ફરીયાદી માંડી હતી. ઈ. સ. ૧૮૬૬ માં એનરેખલ જસ્ટિસ. સર જોસેફ આરનોટે ચુકાદો આપતાં જણાંયું કે “ઝોણાને જ્યારે પહેલાં વટલાવવામાં આવ્યા હતા, ત્યારે તેમને શીચા ધમામો ધસમાઈલી ધરમમાં વટલાવવામાં આંયા હતા, અને નામદાર આગાખાનને જે કંધ લેટો મળતી હતી, તે તેઓની પોતાની હતી.”

એ પછી નામદાર આગાખાન મજકુર એઝીડેવીટમાં પોતાના કુદુંખની વધુ તવારીખ આપે છે, અને છેવટે પોતે શીચા ધમામી ધસમાઈલી ધમામ ની ગાઢી ઉપર આંયા, તે વિષે લંખાણુથી હકીકિતો દરશાવે છે.

નામદાર આગાખાનની મુખ જુખાની.

તાં ૨૮-૩૦ જુલાઈ ૧૯૦૮.

આ મુક્કેમાના પહેલા પ્રતિવાદી, ધસમાઈલી હંજર ધમામ, નામદાર આગાખાન, સર સુલતાન મહુમદશાહ લ. સી. એસ. આઇ. તેઓએ મી. ધનવેરારીટીની તપાસમાં જણાની આપી છે, તે સવાલ જવાબના રૂપમાં નીચે લખવામાં આવે છે. મી. ધનવેરારીટી સવાલ પુછે છે, અને નામદાર આગાખાન જવાબ આપે છે.

મી. ધનવેરારીટી તરફનો સવાલ-ખોજાયો જે શાનને માને છે,
તેના ભાવાર્થ તમને યાદ હોય તો કહો.

નામહાર આગામીન તરફનો જવાબ-ખોજાયોને પીર સહરદીને
શરીરા ધમાભી ધસમાઈલી ધર્મમાં વટલાંયા હતા, અને
શાહુ ધસલામશાહુ, જે તે વખતે ધમામ હતા, તેમને,
તેઓના ધમામ તરીકે, હેખાડવામાં આંયા હતા.

૭૦ તમે, કોઈપણ વખતે ધસનાઅશારી હતા ?

૭૦ એ ખીલકુલ જોડું છે.

૭૦ તમે, આ મુજબાના અગાઉ, કઢીપણ એવું કહ્યું હતું કે
તમારા પીતા અને તેમના પીતા ધસના અશારી હતા ?

૭૦ કહી નહીં.

૭૦ તમારા પિતા મરણ પામ્યા, ત્યારે તમારી ઉભર કેટલી
હતી ?

૭૦ આશરે આડ વરસની.

૭૦ તેવણે ધરમને લગતું શાન તમને પોતાની હૃયાતીમાં આખ્યું
હતું ?

૭૦ હા, તેવણે મને જણાંયું હતું કે તેવણું ધમામ હતા,
અને તેમણે અલીનું નુર વંશપરંપરાથી અલી તરફથી
મેળાંયું હતું. તેવણું ૪૭ માં ધમામ હતા, અને તેમના
પિતા ૪૬ માં ધમામ હતા. ધમાભી ધસમાઈલીઓના
ધમામ.

૭૦ તમારા પિતાએ પોતાની હૃયાતીમાં તમને વારસ નેમ્યા
હતા.

જો હા. મને મારા પિતા ન માતખાનામાં લઈ ગયા, અને જમાતને મને ફેખાડી, મને પોતાનીજ સાથે ગાઢીપર એસાડી, મારા હાથને એસો હેવા જમાતને હુકમ કર્યો. હજારો એજાયોએ મારા હાથને એસો હીધો,

સ૦ તમારા પિતાના વારસ થયા પછી, તમે કેટલે હીવસે જમાતખાનામાં જવા માંડયું ?

જો તરતજી, ઈમામ તરીકે.

સ૦ એજા સિવાય ખીજપણું તમને માનનાર છે ?

જો હિંકુસ્થાન અને આંક્રિકા માં ધર્ણા ગુપ્તિએ મને માને છે. ધરાન માં ધર્ણા ધસમાધલીના. મને ઈમામ તરીકે માને છે. અફ્ઘાનિસ્તાન, રશીયન મધ્ય એરીયા, ચીનાથ તુર્ક્સ્તાન, સીરીયા, મિસર, ભૂમધ્ય લીટી, તથા ઉત્તર આંક્રિકા માં પણ મારા ધર્ણા મુરીછો છે. હિંકુ ગુપ્તિએને હું શરીયા ઈમામી ધસમાધલી ગણુંછું. ધરાનમાં મારા મુરીછોને “અતીએ ધૂલાહી” (ખુદાના ખક્ષેત્રા) મધ્ય એરીયામાં તેએને “મૈલાધ” સીરીયા ધળુમ અને ઉત્તર આંક્રિકામાં તેએને “ઇસમાધલી” કહેવામાં આવે છે, સીરીયામાં “કુસીસ” ને નામે પણું તેએને ખોલાવવામાં આવે છે. અફ્ઘાનિસ્તાનમાં તેએએ “મૈલાધ” કહેવાય છે, અને અતે આવતાં, તેએને “ખદક્શાની” કહે છે.

સ૦ તમારા મુરીછો માટે, તમે નવો ધર્મ શોધી છાયો છે ?

જો ના, એ એદું છે.

સ૦ તમે ગુજરાતી “કુચા” શોધી છાની છે ?

જો ના,

૮૦ અને કાંઈ નવી ખંડગી ?

૯૦ એક શોખ પણ નહીં.

૧૦ કાંઈ નવી ખંડગી ?
એક શોખ પણ નહીં.

૧૧ ના, એ ઓદું છે.

૧૦ તમે ખોજોના ધર્મમાં કાંઈ નવો ઉત્તેરો કર્યો છે ?

૧૨ નહીં.

૧૦ હુસન અલી શાહ, અલી શાહ અને તમને પેશ ઈમામ
જેવા ગણુવામણ આવે છે કેવે ખરું છે ?

૧૩ ઓદું છે.

૧૪ પેશ નમાજ અને પેશ ઈમામ એકજ છે કે ?

૧૫ હા, તેવા પેશ નમાજ એટલે પેશ ઈમામ કુનીઆમાં
હજારો છે, અને તેઓને ૩૦ ૨૦ વીશથી ૩૦ ૩૦ ત્રીશનો
પગાર મળેછે.

૧૬ પેશ નમાજ અથવા પેશ ઈમામને નજર ધરાવવામાં
આવે છે, અથવા તેઓના મુરીદો હોય છે, એવું તમે
કહી સાંભળ્યું છે કે ?

૧૭ જે રીતે મને નજર મળે છે, અને મારા મુરીદો છે, તે
રીતે તો, નહિંજ.

૧૮ હુસનઅલી ઈસમાઇલી હતા, તેના તમે શું સબધો આપી
શકો છો ?

૧૯ તેનાં કેટલાક કારણો છે.

- (૧) ઈં સં ૧૮૬૬ ના મુક્દમામાં, મીં હાવરડે તેમને ઈસમાઇલી ઈમામ તરીકે વર્ણિત્યા હતા.
- (૨) ઈં સં ૧૮૫૦ ના મુક્દમા વખતે, પોતાના સ્ટેટમેંટમાં તેઓ પોતાને ઈમામ તરીકે જણાવે છે, અને પોતાના મુરીહોને ઈમામી ઈસમાઇલીઓ અને ઈસમાઇલીઓ. તરીકે વરણાવે છે. એ શીરકાને પ્રાચીન પંથ તરીકે જણાવી, અલા. જુકરીઓ. સલામ નો હાખદો રણુ કરે છે, કે ને ઈસમાઇલીઓના જણીતા ઈમામ હતા.
- (૩) સર બેસેઝ આરનોલ્ડ પોતાના ચુકાદામાં હસન-અલી ને ઈસમાઇલીઓના ઈમામ તરીકે જણાવે છે.
- (૪) અંગ્રેજીમાં “વોટસન્સ હીસ્ટરી એઝ પરિસીએ” “મારકો પોલો” “ચુહ્સ નોટ્સ એન મારકો પોલો” “ટ્રાંસલેશન બાઈ ડેક્ટર રોજ એઝ ઠલક્તા, એઝ ધી તારીખે રશીદી” ઇન્ડસ્ટ્રી પુસ્તકોમાં, “નાસેખુત તવારીખ” “રોઝટુસ સફ્ટ” અને અરેથીકમાં, “નેશનલ ડીક્શનેરી એઝ બાઈએ-આરી” એટલે “ઈથને ખલકાન” વગેરે મુખ્ય પુસ્તકોમાં અમારા પંથને ઈસમાઇલી તરીકે વરણવામાં આવ્યો છે.
- (૫) મારા હાઢા ઈ. સ. ૧૮૪૦ ની સાલમાં હિંદુસ્થાનમાં આવ્યા હતા, અને ઈ. સ. ૧૮૮૧ માં મરણ પામ્યા હતા. તેમના હળવો ગુસ્તિઓ મુરીહો હતા, જેઓ ગુજરાત, પંજાબ, વગેરેમાં રહેતા હતા. તેઓ

સુભત કરાવતા નહીં, અને લાશોને ખાળતા હતા. ધસના અશરી ધરમ પ્રમાણે, આવા માણુસો હોજખમાં જય છે. મારા દાદાએ તેમને એ રીતીએ પ્રમાણે ચાલવા દીધા, તેજ સાથીત કરે છે કે તે પોતે ધસના અશરી હતા નહીં. તેમના એક શાહુથી તેએ મેહોમેદન રીવાજ એખતીયાર કરત,

(૬) હુસન અલીના વખતમાં “ દુઆ ” પઢવામાં આવતી, હતી, તે ધસના અશરી કદીપણ પઢે નહીં.

(૭) મારા બાળે જ્યારે મને “ ધારમિક તુર ” આપ્યું, ત્યારે તેણે મને કહ્યું હતું કે, તે પોતે ધમામ હતા, તેના બાપ પણ ઈમામ હતા, અને અલી સુધીના તેના બધા પૂર્વનો ધમામ હતા, જે, કોઈ ધસના અશરી માનેજ નહીં

(૮) જમાતખાનામાં ઈમામો તરફથી અમુક ચોક્સ કુચાએ. મારા દાદાના વખતમાં પણ થતી હતી, જે, કોઈ પણ ધસના અશરી કદી કરેજ નહીં.”

ધસમાઇલી દીનના રાહનુમા, પેશવા, પાક હુજર ધમામ, નામદાર આગાખાન, સર સુલતાન મહુમદશાહ જી. સી. એસ. આઈ. જીવા મહાન કિર્તિવંત અને બુલંદ ભરતખાના સાહેબો નામદાર ખ્રીટીશ સરકારની ન્યાયની હુએકેર્ટમાં, પોતાની એક્સીટ્રીબીટ તથા મુખ-જખાનીમાં, જે ખીનાએ જણાવી છે, તે અક્ષરે અક્ષર સાચી મનાવીજ જોઈએ. નામદાર આગાખાન તરફની ચોખવટ પ્રમાણે પણ, માનવંતા પીર સરહીન સાહેબ પોતે શીઓ ઈમામી ધસમાઇલી હતા, અને “ એજન ” ના માનવંતા લક્ષ્યથી તેએ હિંદુએને

શીઆ ઈમાભી છસમાઈલી મજહુખમાં હાખલ કીધા હતા' માટે "ઓળા" લક્ખ ફૂકત શીઆ ઈમાભી છસમાઈલીએને ઘટારત તથા સન્નવાર છે.

છસમાઈલી હાજર ઈમામ, નામહાર આગાખાન સાહેબે ગુસ્તિ હિંદુએની રાહ રસમો ચાલવા દેવાવિષે, પોતાની મુખજખાનીમાં જાણુંયું છે કે, "તેમના હાદાએ ગુસ્તિ હિંદુએને હિંડ રાહરસમમાં ચાલવા હીધા હતા. તેઓના એક શાખથી તેઓ મેહેમહન રીવાજ અખતીયાર કરત."

આ ઉપરથી એક ધણીજ અગત્યની ખીના ધ્યાનમાં દેવા જોગ થઇ પડે છે, તે એ છે કે, છસમાઈલી ઈમામો પોતાના મુરીદોને પાઠ છસલામનો ખુલંદ કલમો પડાયા છી, મુરીદોને, કોઈ પણ રીતે, અગવડતામાં મુકનારી, છસલામની ખાહારની રાહ રસમો જોરાવરીથી પળાવીને મુરીદોના હીલ રંજુદા કરતા નથી. છસલામની ખહારની રાહ રસમો, સખતાઈથી અમલમાં મુકવા કરતાં, મુરીદોની જુની, તેમના હીલને પસંદ થયેલી, તથા તેમને સગવડ પડતી, નિર્દોષ રાહ રસમો ચાલુ રહેવા હ્યા, મુરીદોને રાજ રાખવામાં, તેઓ ઉડી શીલોસોશી સમજે છે. છસમાઈલીએની કેટલીક ખહારની રાહ રસમો જોઇને, ઉડી તપાસ નહીં કરનારા, તેઓનાં હીન વિષે, અનેક તર્ક વિતર્કો કરે છે, પણ ઉડી તપાસ કરનારને સાખેત થશે કે, ઓળાએ પાઠ હીન છસલામ પાળનારા છે, અને તેઓ પાઠ હીન છસલામનો શીઆ ઈમાભી છસમાઈલી તરીકો ધરાવે છે.

ચોખવટ નંબર તેરમે.

—→❖:૦:❖←—

હાજ ખીથી વિરુધ નામદાર આગામાન તથા ખોજાયો।

કેસ નંબર ૭૨૮ ઈ.સ. ૧૯૦૫

નામદાર જજ, ઓનરેબ્લ જસ્ટિસ, મી. રસલનું જજમેંટ

ચુકાદો અપાયો, તા. ૧ સપ્ટેમ્બર ૧૯૦૮.

“હવે આ ખાળત સિદ્ધ થયેદી ગણ્યાવી જોઈએ કે આશરે ૪૪૨ વરસ ઉપર તેઓને (ખોજાયોને) પીર સહરહીને વટકાંયા હતા. ખોજ શાતીના મોટા ભાગની હંતકથા પ્રમાણે, નામદાર આગામાનના એક વડવા ધસલામશાહુ તરફથી પીર સહરહીન ખુરાસાનથી ધુસમાઇલી મીશનરી તરીકે આંયા હતા, અને ધસલામ દીનના જે મજહુબનું શિક્ષણ આપ્યું તે મજહુબ શીઆ ઈમામી ધુસમાઇલી હતો, સર જોસેન આરનોંડે જે ગ્રખ્યાત કેસનો ઇંસલો કીધો છે, તેમાં તે વિદ્ધાન જજે જુદી જુદી હલીલોથી સાણીત કીધું છે કે, વંશાપરંપરાથી ચાલતા આવેલા ધુસમાઇલી ઈમામોમાંના ધસલામશાહુ તરફથી પીર સહરહીન એક દાધ મીશનરી તરીકે આંયા હતા, અને તેમણે પેહેલાં ખોજાયોને ધસલામ દીનના શીઆ ઈમામી ઈસમાઇલી મજહુબમાં દાખલ કીધા હતા. સર જોસેન આરનોંડે જે હલીલો રણ કીધી છે, તે હલીલોને હૃલાવવા માટે, વાહી પક્ષવાળા કંઈ કેશોશ કરી શક્યા નથી.”

મુંબદુ લો રીપોર્ટ.

વોલ્યુમ ૧૧, સને ૧૯૦૮ માસ એપ્રિલ.

મજકુર લો રીપોર્ટને પાને ૪૦૮ મે, જાણે લખાણ આવેલું છે, તેનો ગુજરાતી તરફુમો અમારા વાંચનારાએની હળુરમાં મુક્કીએ છીએ.

“ ઈમામ ધસલામ શાહુના વખતનાં, પીર સહરદીનને હુથે, ઓળખોના વડવા શીઆ ધમામી ધસમાઇલી મજહુબમાં હાખલ થયા હતા. નામહાર આગાખાન ધસનાઅશરી નથી, પરંતુ તેઓ શીઆ ધમામી ધસમાઇલીએના વંશપરંપરાથી ઉત્તરતા આવેલા સરદાર હુજર ધમામ છે. નામહાર આગાખાનને માનનારા ઓળખો અસૂલથીજ, શીઆ ઈમામી ધસમાઇલી તરીકે ચાલ્યા આવે છે, અને હજુ પણ શીઆ ધમામી ધસમાઇલી છે. તેઓ ધસનાઅશરી નથી, તેમજ ઠીપણુ, ધસનાઅશરી નહીં હતા.

મુંબદુની હાઇકોર્ટ ના બાહોશ વિદ્ધાન નામહાર ૭૭, એનરેખલ જસ્ટિસ, મી. રસલ તથા મુંબદુના લો રીપોર્ટ તરફની વજનહાર સાખેતીએ તથા નિર્ણય પરથી, લેશ માત્ર પણ શાંકા સિવાય વાંચનારને સાખીત થાનું શક્યો કે માનવંતા પીર સહરદીન કહી પણ ધસના અશરી નહીં હતા, નામહાર આગાખાન તથા તેમના વડવા ઈમામો કદીપણુ ધસના અશરી નહીં હતા. માનવંતા પીર સહરદીને હિંકુએને ધસના અશરી મજહુબમાં હાખલ નહીં કીધા હતા, પણ “ ઓળખ ” ના માનવંતા લક્ખથી તૈયાને શીઆ

ઇમામી ઇસમાઇની મજહુબમાં ફાખત કીધા હતા, માટે “ઓળ” લઠુલ ઇકત શીયા ઇમામી ઇસમાઇની મજહુબ ધરાવનાર નેજ ઘટારત તથા સજવાર છે.

ધારમિક, ઇતિહાસિક, તથા રાજક્ષારી સધળા પુરાવા સાથે ચોખવટ કરવા અમોએ પ્રયત્ન કર્યો છે, અને અમારા અનુભવનું પરિણુંમ ધનસાપી વાંચનારા માટે, જાહેરીમાં મુકેલું છે. જે ખાળુમાં સત્યતા જણાય તેને ગ્રહણ કરી, અસત્ય ઘોખાખાળના પંજમાં, ન આવવું, એ દરેક વિચારવંત મનુષ્યની ખાસ ઝરજ છે, અને અમારા તરફથી નામ અરજ છે,

**ઓળમાંથી કનવર્ટ થયેલા ઇસના અશારી મીરાન પ્રયોગ
તથા**

તેનો છેવટનો અંનામ

પાણીમાં દુખતો અણુતારુ માણુસ છેવટે ધાસના તણુખલાને વળગીને પોતાનો જીવ ખચાવવા ઉમેદ ધરાવી એસે છે, પણ એવી ઉમેદ વ્યર્થ છે. કારણ કે, ધાસનું તણુખલું માણુસ જેવી વજનહાર હેઠીને આશ્રય આપી શકતું નથી.

માનવંતા તત્વજ્ઞાની મહુાત્મા ઓધગુરુ પીર સદરદીન સાહેબ પાક ઇસમાઇની ઇમામ, શ્રી ઈસલામ શાહના હુકમથી હિંકુરથાન ખાતે પધાર્યો હતા. પાક ઇમામ શ્રી ઈસલામ શાહ, શીયા ઇમામી ઇસમાઇની હીનના રાહનુમા, હાઢી, અને તે જમાનાના ઇસમાઇની હાજર ઇમામ હતા. માનવંતા પીર સદરદીન સાહેબ

શીયા દુમાભી દુસમાઇલી દીન ફેલાવનાર મીશાનરી હોવાથી, એજ સમજુ શકાય છે કે તેઓ પોતે પણ શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબ પૂજાતા હતા, અને હિંદમાં હિદુઓ ઉપર પણ દુસમાઇલી મીશાન પ્રચોગ ચલાવી તેમને પાક શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબમાં દાખલ કીધા હતા. દુસમાઇલી દીનના મહાન સિદ્ધાંત તરીકે, તેમણે તે વખતના દુસમાઇલી હુજર દુમામ, શ્રી દુસલામ શાહુની ઐયતમાં તેમને લીધા હતા, અને લવિષ્યની ઓલાદે શ્રી દુસલામ શાહુના ગાદી વારસ, દરેક જમાનાના હુજર દુમામની ઐયત, તાણેદારી તથા વક્રાદારીમાં રહેવા બલામણ કરી હતી. તેઓએ હિંદુસ્તાનમાં જે મીશાનરી મેહેનતો કરી છે, તે સધળી, તે જમાનાના દુસમાઇલી હુજર દુમામ, શ્રી દુસલામ શાહુના હુકમ અનુસાર હતી. માનવંતા પીર સદરદીન સાહેયે હિંદુસ્તાનમાં આવીને, જે મજહુબ ફેલાયો, તે ફક્ત શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબ છે, એ વાતમાં આણુમાત્ર પણ શાંકા ધરાવવા જેવું, કંઈપણ નથી. માનવંતા પીર સદરદીન ઉપરાંત, માનવંતા પીર હુસન કષીરદીન તથા ખોજ ગાદી ધરાવનારા પીરોએ પણ એજ શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબ ફેલાયો હતો. દરેક નામવર પીર નવા મુરીદોને પોતાના વખતના દુસમાઇલી હુજર દુમામની ઐયત કરાવતા, અને પોતાના જમાનાના દુસમાઇલી હુજર દુમામની તાણેદારી તથા વક્રાદારીમાં રહેવા સૂચવતા હતા.

ઓળાએના અસલ પાક શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબ-માંથી નીકળી જનારાએ, આ ઉપરની ખાખતો સારી રીતે જાણે છે. અને તેઓ પોતાના દીલમાં સત્ય કરીને સમજે છે કે તેઓના પૂર્વને શીયા દુમાભી દુસમાઇલી મજહુબમાંજ દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા. તેઓ અનેક વખતે પુસ્તકોદ્વારા લેખિત દિકરાર પણ ઠરી ચુક્યા છે, છતાંપણું, અજખ જેવું છે કે, ગાડીનાં ચકોની માર્ક, તેમની

માન્યતા, ચાલતાં ચાલતાંમાં, પાસું ખદલી નાંખે છે અને તેઓ પાછા જણુવવા લાગી છે કે, “અમારી માન્યતા એવી થઈ છે કે એણાનો અસલ હીન, ઈસિના અશરી છે, અને તેમને ધસના અશરી મતમાં વટલાવનાર મીશનરીએ પણ ઈસના અશરીજ હતા” ધાર્મિક માન્યતાએ, ગાડીનાં ચકુ માઝક, એક મીનીટમાં પચાશ વખત પડખાં રેરવે, એ ખરેખર ખેદ ઉપલાવનાર હેખાવ છે. તેઓની ધાર્મિક માન્યતાએ આવી રીતે ઘડી ઘડી પાસાં ખદલતી માલમ પડે છે. વાદળાની ઘડી ઘડીની ગતી પ્રમાણે જે ઈરક્ષાર તેઓ હેખાંછે, તે તેઓના હીલની ખરી માન્યતા ઈરક્ષાર નથી. તેઓનું સ્વતંત્ર મગજ પણ સારી રીતે સમૃજે છે કે, માનવંતા પીર સહરદીને હિંદના હીંહુએને “ખોજ” નાં માનવંતા લક્ષયથી, પાક શીઆ ધમામી ધસમાઇલી મજહુબમાં દાખલ કીધા હતા, અને પાક ધસમાઇલી ધમામેના ધાર્મિક વડપણુંનો સ્વીકાર કરાયો હતો. ત્યારે સવાલ એ ઉઠે છે કે, દ્વિતીમાં સત્યતા સમજવા છતાં, રોજ રોજ, નવી માન્યતાએ પ્રગટ કરવાની શું જરૂર હો? જવાબ ખુલ્દો છે કે, પાક શીઆ ધમામી ધસમાઇલી મજહુબમાંથી નીકળી જનારાએમાંથી કેટલાક, મુખ્ય કરીને, તેમના કેટલાક વક્તા તથા લેખકો કોઈપણ ઘોખાખાળુથી પોતાનો નવો શીરકો વધારવાની ગેરવાજખી ઉલ્લટ ધરાવે છે. નામદાર પીર સહરદીને હિંહુએ ઉપર, ધસમાઇલી મીશન પ્રયોગ ચલાયો હતો, તે પ્રયોગને પુરતો ફૂટેહુમંદ ગંણીને, તેઓની નકલ તેઓ કરવા લાગ્યા છે. તેઓ હવે ઈસમાઇલીએ ઉપર, ધસના અશરી મીશન પ્રયોગ ચલાવતા થયા છે. તેઓ બહારથી કણુલ કરે છે કે, માનવંતા પીર સહરદીન, પીર હસન કખીરહીન વગેરે મહાત્માએ સાચા હતા, તેઓએ અથાગ મેહેનત કરી, હિંહુએને કુક્રના અંધકારથી બન્યાવ્યા હતા. પોતાના ધસના અશરી મીશનને ફૂટેહુમંદ બનાવવાને માટે, પાછળથી એ ઘોખાખાળ રજુ કરે છે.

કે તેઓએ હિંદુઓને ઈસના અશરી મજહુખમાં મૂળથી દાખલ કીધા હતા, અને તે પીરો પોતે પણ ઈસના અશરી હતા. નામહાર મહાન હોધગુરુ પીર સહરદીનના સિદ્ધાંતોને ખોટા પાડવાનો કોઈ રસ્તો હસ્તી ધરાવતો નથી અને તેમના સિદ્ધાંતોને તોડી પાડવાનું તેઓથી બની શકે તેમ નથી, એવું જોઈને ઈસમાધલીએ ઉપર, ઈસના અશરી મીશન પ્રયોગ ચલાવવા તેઓ તૈયાર થયા છે. જ્યારે તેઓ સાક્ષ રીતે જીવે છે કે, ઈસમાધલીએ માનવંતા પીર સહરદીને શીખવેલા શીયા ઈમામી ઈસમાધલી મજહુખ ઉપર ધરણાજ મુસ્તકીમ છે, અને એ મહાન હોધગુરુનાં શાન તરફ તેઓ ઊંચુ માન ધરાવે છે; જ્યારે તેઓ સાક્ષ રીતે જીવે છે કે, તે માનવંતા પીરો તરફનો ઈસમાધલીએના વિશ્વાસ કોઈ રીતે ડગી શકે તેમ નથી, ત્યારે “તે પીરો ખરા હતા; મહુત્તમા હતા, તેઓએ મોટા સંકટો વેઠી, કુરેરનો અંધકાર દુર કર્યો હતો અને તેઓ મોટા માનને લાયક થનું ગયા છે” એવું બહારથી દેખાડી, તેઓ ઈસમાધલીએના મન જીતી લેવા માંગે છે, અને ત્યારણાં, “તે પીરો ઈસના અશરી હતા, અને તેઓએ હિંદુઓને અસલથીજ ઈસના અશરી મજહુખમાં દાખલ કીધા હતા” એવો ઈસના અશરી મીશન પ્રયોગ, ઈસમાધલીએ ઉપર ચલાવવા માંગે છે. માનવંતા પીર સહરદીન શીયા ઈમામી ઈસમાધલી મજહુખમાં હતા તથા તેઓએ હિંદુઓને શીયા ઈમામી ઈસમાધલી મજહુખમાં દાખલ કીધા હતા એ ખાળતની એવી સ્પષ્ટ ચોખવટ થઈ ગઈ છે કે, હુવે અજ્ઞાન તથા મુર્ખ ઈસમાધલી સિવાય, ધીજા હાના ઈસમાધલીએ ઉપર, એ ઈસના અશરી મીશન પ્રયોગ કંઈ અસર કરી શકે નહીં. એવા ઈસના અશરી મીશન પ્રયોગ ચલાવનારા વક્તા તથા લેખકોને વાજખી સલાહ આપવાની અમારી ફરજ સમજુએ છીએ કે ધોખાખાળના પ્રયોગથી પોતાની કોમની સંખ્યામાં

વધારે કરવાની ખોટી લાલચ રાખવી, એ પોતાનીજ ધર્મની ધર્મની તથા અકલને નામોશી લગાડનારી બીજા છે. પોતાના ધર્મનો વધારે કરવાના પ્રમાણિક રસ્તાએ ખુલ્લા પડેલા છે. દરેક માળુસ પ્રમાણિક રિતી-એથી પોતાના ધર્મનો વધારે કરવાની કેશોશ કરવામાં વાજખી છે, અને પ્રમાણિક રિતીએજ તેઓની કેશોશને માનવંતી બનાવે છે. જો કેદ ધર્મ પાળનાર પોતાનો શીરકે વધારવાને આતુર હોય તો તેણું પ્રમાણિકપણુથી, ખીજના હીન મઝહુબ કરતાં, પોતાના હીન મઝહુબમાં વધારે ઉંચી ખુખીએ હોય, તો તેને જગતમાં જાહેરાતમાં મુક્વી જોઈએ. જો કોકો પોતાના હીન કરતાં તેઓના હીનમાં વધારે ઉંચી ખુખીએ જોશે, તેટું કુદરતી રીતે તેઓ તેઓના મઝહુબમાં હાખલ થવાને લલચાશે.^{૧૧} પ્રમાણિકપણુથી કીધેલો વધારે હુમેશ ટકે તેવો તથા માન બરેલો થાય છે. ઘાખાખાળુથી કરેલો વધારે આખરે ધિક્કારની લાગણીને પાત્ર થાય છે. ખીજાએના હીનની નિંદા કરવી, એજ મોટી શીલસુદી જે હીનની હોય, ખીજાએના બંગલા વાડીએ પોતાના છે, એવી રીતે, જગતને ઠગવાની ચુક્કિતએ જે હીનમાં પ્રભળતા લોગવતી હોય, તે હીન આખરે ટકી શક્તો નથી. દુંક કાળમાં તેઓની ધર્મારતના પ્રપંચ ઝૂપી થાંલલા તથા લાલ જમાનાની કીડથી ખવાઇને તુટી પડે છે, અને તેને પરિણામે તેઓના ધર્મનો ધર્મારત પાછી જમીનહોસ્ત થૂહ જાય છે.

અમારા એંચેલા આ જારના ટેકામાં, અમે “ખોજ કોમની તવારીખ” ના પાનાં ૨૬૦ ઉપર વાંચનારનું ધ્યાન એંચવા વાજખી ધારીએ છીએ.

ખોણ કેમની તવારીખ

૫૧ ૨૬૦

મજકુર પુસ્તકના પાનાં ૨૬૦ માં પુસ્તક ઠતો જણાવે છે કે,

“ ભારલાયા કેસ, ખોણ ડાહીઅા માહુમહ, માહુમહ સાયા, પીરમાંમહ કાશમ અને ફાજલભાઈ ગુલામહુસેનની ફરમાશથી માંડવામાં આંદ્યો હતો. બંને પક્ષો તરફથી મોટા મોટા વક્રીલ ઘેરીસ્ટરો લાખોના ખરચથી રાખવામાં આંદ્યા હતા. હાઈ કોર્ટના જીજ, સર નેસિ આરનોંડ પાસે આ કેસ કાલ્યો. ઈસલો ભારલાયા પક્ષની વિરુદ્ધમાં થયો. ત્યારથી ભારલાયા પક્ષના લોકોએ પોતાની જુહી સુન્ની જમાત ખાંધી. નવી મસળુદ ખાંધાવી, કબરરસ્તાન પણ અલાહેકં રાખ્યું. આ સુન્ની ખોણએની પ્રથમ સંપર્યા ઘણી હતી. પરંતુ હાલમાં સો કુદુંઘો ઠરતાં પણ એછી છે. વ્યહવારીક મુશ્કેલીને કારણે, ઘણ્ણા, જુની જમાતમાં, અને પાછળથી જ્યારે દસના અશરી જમાત ઉલ્લી થઈ, ત્યારે તેમાં, નોડાઈ ગયા. આ જમાતે હવે પોતાનો પક્ષ વધારવાનું છોડી હીધું છે. ખાંધા સાથે હુળીમળીને ચાલે છે, દસના અશરી જમાતના ખોણએ સાથે પણ, કંચાનીં આપ લે કરે છે. આ જમાતવાળાનું એમ માનવું થયું છે કે, “ ખોણએને વટલાવનાર પીર સહરહીન સુન્ની હતા. અને ખોણએને તેએએ સુન્ની મુસલમાન બનાંદ્યા હતા. આ ટોળાંએ શરૂઆતમાં પોતાનો પક્ષ, મુંખાઈ સિવાય, ખીજે સ્થળે પણ વધારવા પેરવી કીધી હતી. પરતું, અનુકૂળ સંનેગોની જોરઢાજરી, તથા મોટી જમાતના તેમ નહીં થવા હેવાના ખળવાન પ્રયાસને લઇને તેએએ ફાવી શક્યા નહીં ”

આ પુસ્તક કર્તાના મજફુર લખાણુનો સાર એવો હેખાય છે કે “ શીંઘા ધમામી ધસમાઇલી ઓળખોને અસલ સુન્ની મજ. હુણમાં વટલાવવામાં આંદ્યા હતા એવું ધારનારા, અસલના શીંઘા ધમામી ધસમાઇલી તરીકામાંથી બહાર નીકળીને છુટા પડી ગયા હતા. તેઓએ પોતાની મસજુદ તથા કુણરસ્તાનની અલાહેહી ગોઠવણું કરી લીધી. જ્યારે તેઓ પોતાને સુન્ની ધારવાની ઓટી માન્યતાને પ્રતાપે તેઓના અસલ શીંઘા ધમામી ધસમાઇલી મજહુણને તળુને બહાર પડ્યા, ત્યારે તેઓની સંખ્યા ધણી હતી, પણ હાલ સો કુદુંખ કરતાં પણ ઓછી છે. આ ટોળાએ પેતાની જમાતની સંખ્યા વધારવા. પેરવી કીધી હતી, પણ મોટી જમાતના તેમ નહીં થવા હેવાના ખળવાન પ્રયાસને લીધે તેઓ ઝાવી શક્યા નહીં હતા ”

મજફુર પુસ્તક ઠર્ટા પોતાના એંચેલા આ સારના છેવટના ભાગમાં શીંઘા ધમામી ધસમાઇલીની જુની જમાતમાંથી સુન્નીને નામે બહાર પડેલાએ પોતાની જમાતનો વધારે કરવામાં ઝાવી નહીં શક્યા, તેના કારણભુત તરીકે, “ મોટી જમાતના તેમ નહીં થવા હેવાના ખળવાન પ્રયાસ ” ને વજન આપે છે. પરંતુ આ ઠેકાણે પણ એ પુસ્તક ઠર્ટા પોતાનો ધીન અનુભવ પ્રસિદ્ધિમાં લાવે છે. માનવંતા પીર સહરદીન સુન્ની હતા, અને શીંઘા ધમામી ધસમાઇલી ઓળખોને અસલ સુન્ની તરીકામાં વટલાવવામાં આંદ્યા હતા, એવી ગંભીર ભુલે કરીને જોએ પોતાના અસલ શીંઘા ધમામી ધસમાઇલી મજહુખથી છુટા પડ્યા હતા, તેઓનો વધારો, મોટી જમાતના તેમ નહીં થવા હેવાના ખળવાન પ્રયાસને લીધે અટકી પડ્યો હતો, એ માન્યતા ધણીજ ભુલ અરેલી છે. અલખણતાં, આ વાત સત્ય છે કે, તેઓનો વધારો અટકી પડ્યો હતો. એક વખતે હજરોની સંખ્યામાં ગણુંતાં, હવે તેઓ સેંકડાની સંખ્યાને પણ પહેંચી શકતા નથી. પણ આ પાછળ હુઠવાને સ્થિતિનું ખર્ચ

કારણ, માનવંતા પીર સહરદીને તેમને સુભી તરીકામાં વટલાંયા હતા, એવી તેઓની ખોટી માન્યતાનું હતું. જેમ જેમ લોકોને સત્યતાની ખરખર પડતી ગઈ અને તેઓની દંકાચેલી આંખો ઉઘડતી ગઈ, તેમ તેમ તેઓ પસ્તાઈને પોતાના અસલ તરફ પાછા વળતા ગયા. મનુષ્યની આંખો હુમેશાં સત્યતા તરફ દંકાચેલી રહેતી નથી. જ્યારે તેઓની આંખો સત્યતા તરફ ખુલ્લી થાય છે, અને સત્યતાને ખરખર જેઠ શકે છે, ત્યારે જે તેમનામાં વ્યહવારિક હિંમત હોય, તો તેઓ અસત્યથી પાછા વેગળા થઈ જાય છે. ખોજાઓને અસલ ધ્યાના અશારી મજહુબમાં વટલાવવામાં આંયા હતા, અને, તેઓને વટલાવનાર પીરો પણ ધ્યાના અશારી હતા, એ નવી માન્યતા, જાણી જેઠને સત્યતા તરફ આંખ દંકી લેવાનું પરિણામ હે. જ્યારે તેઓ પોતાની આંખો પાછી આ સત્યતા તરફ ખુલ્લી કરશો કે, ખોજાઓને વટલાવનાર માનવંતા પીરો શીઅા ધ્રુમાભી ધ્યસમાછલી હતા અને તેઓએ અસલમાં ખોજાઓને શીઅા ધ્રુમાભી ધ્યસમાછલી મજહુબમાંજ હાખલ કીધા હતા, ત્યારે ખરેખર તેઓ પણ પોતાની ગંભીર ભુલને લીધે પુરેપુરા પસ્તાઈને પાછા પોતાના અસલ પાક શીઅા ધ્રુમાભી ધ્યસમાછલી મજહુબ તરફ રજુ થશે.

કુરાને શારીરું, સુરે ખુકર, આયત ૧૬૧.

—————
१+७—————

ઇજલ લખીના, કર્ઝર, વ માતુ, વ હુમ કર્ઝરારન,
ઉલાયેકા, અલૈહીમ, લખનતુલલાહુ વ મલાયેકતે,
વન નાસે અજમધન.

મતલખ.

ખરે ખર જોએ કાકર (નીમકદરામ, ગુણુચોર) થયા છે, અને કાકરપણુમાં ભરી ગયા છે, તેઓની ઉપર, ખુદાની, ફીરશ્તાઓની અને સધળા માણુસોની લાનત (ફીટકાર) પડે છે.

કુરાને શારીર, સુરે અકર, આયત ૧૬૦.

ધદલલ લજીના તાખુ, વ અસલહુ, વ અખ્યનુ, ક ઉલાયેકા, અતુણો
અલૈછીમ, વ અનત તવવાખુર રહીમ.

મતલખ.

પણ જોએ પશ્ચાતાપ કરે છે, અને પાછા સુધરી જય છે,
અને (હુક) વર્ણન કરે છે, તેઓને પશ્ચાતાપ હું કખુલ કરીશ.
ખરેખર હું પશ્ચાતાપ કખુલ કરનાર અને દ્વાળુ છું.

સમાચ.

- લા રૈધ હુએ અજલસે, શહે હો સરા, અલી
ખદલાકે ખદક, ખાલેકે અરજો સમા, અલી— ૧
અવલ અલી, આપેર અલી, મુખતેદા, અલી
જાહેર અલી, બાતન અલી, જ બ જ, અલી— ૨
આએ મોભીના, નહીં હુએ ખુદા સે જુદા, અલી
હુમ બહે હુએ ઉસકે, બ ખુદા, હુએ ખુદા અલી— ૩
સરતાજ અણીઅકે હુએ, ઉમ્મત કે પેશાવા
ખાડે નથી, દ્રિમામ અલી, રાહુનુમા, અલી— ૪
સાખીત હુદીસે “લહુમોડા લહુમી” સે હો ગયા
મૌલા અલી હુએ મુસ્તઙા, ઔર મુરતજા, અલી— ૫
પુછા નથીસે રૂતઘા અલીકા, તો હુ કહુ
ભાઈ અલી, વસી અલી, આસના અલી— ૬
રેશાન જહાંમે, સુરાએ “વશ શાસ” સે, હો ગયા
શામરો કુહા, નથી હુએ, તો બહરદ કુળ, અલી— ૭
દેખા હુએ, કલામે ખુદામે લી, જ બ જ
મકસદ અલી, મુરાહ અલી, મુહદાયા અલી,— ૮
આયા હુએ પહુાડ મુસીખતકા ટલ ગયા
ચીદ્દલા કે જથ અથાંસે, હુમને કહુ અલી— ૯
કહેતા હૈ કૈન, મજહુરે યજાં, અલી નહીં
મૌલુદ હુએ અમાનેમે, હરાએક જ, અલી— ૧૦
આવાજ સુનકે, ધાલે, ચેહુ, મેરજમેં નથી
કરતા હુએ બાત મેરેસેં, ભાઈ મેરા અલી— ૧૧
કયું હમમેં, મેરા ઉકુહાએ લાહુલ, ન હુદ કરે
હાજત રવાએ ખદક હુએ, મુશકીલ કુશા, અલી,— ૧૨
મહુશારકા દીલમેં ડર હુએ, ન ખોડુ કાંચકા
ઉઠગા કથસે કહેકર, “ધખલાસ” યા અલી— ૧૩

આ પુસ્તકની ખીલુ આવૃત્તિની અઠી હજાર નકલ ઝી વહેંથી આપવા
માટે, ઇંડ અરનારા સખી ગ્રહસ્થોનાં મુગ્ગારક નામ, તથા તેઓએ
આપેકી રકમ, તેમજ અઠી હજાર પુસ્તક માટે થએલા ખર્ચનો હિસાબ

૩૦

૬૦ મુંખાસાવાલા ભાઈએ, હસ્તો, મુખી
અખદલાલાઈ વાલજી.

૫૦। મુખી લાલજીલાઈ હેવરાજ.

૨૫ શેડ રહેમતુલાલાઈ લાલજી હેવરાજ.

૨૫ શેડ હુસનભાઈ લાલજી હેવરાજ.

૨૫ શેડ ડાહીયાલાઈ વેલજી.

૨૫ વીરજી પ્રેમજી પારપીઆ.

૧૫ શેડ મનજીલાઈ ગુલામહુસેન.

૧૦ હાશમલાઈ ઓધા માસ્તર.

૨૩૫॥

૩૦

૧૭૦ નકલ અઠી હજાર છપાવવા,
તથા તેમના પુઠા બંધાવવા,
તથા ખીલ પરચુરણ કામ
માટે થએલા ખરચ.

૬૨ નકલ અઠી હજાર માટે
કાગળનો ખરચ.

૨૩૨

૩॥ વધારે થએલ, તે ઈસમા-
ઇલી લીટરેચર સોસાઈટીને
મદ્દ તરીકે આપી દીધા છે.

૨૩૫॥

વીરજી પ્રેમજી પારપીઆ
પ્રગટ કરા॥

તાં ૫૦—ખહાર દેશાવરથી, આ પુસ્તક મંગાવનારા ગ્રહસ્થોએ, પોસ્ટ
તથા પેકીંગ ખરચ માટે એક આનાની પોસ્ટ ટીકીટ
મોઠકી, નીચેના સરનામેથી, પુસ્તક ઝી મંગાવી દેવું.

વીરજી પ્રેમજી પારપીઆ,
ધી ખોજ સિંધી પ્રીટીંગ પ્રેસ,
૧૧૬, પાલખી મોહોલા, મુંખું—૮.

પાક શીંઘા ઈમામી ઈસમાઇઝી

દીનને લગતાં

આ પુસ્તક કાર્ટો તરફથી પ્રગત થયેલાં પુસ્તકોએ
હાજર ઈમામનાં પવિત્ર કરમાનો.

સરળ ગુજરાતી ભાષા તથા સિંધી ટાઈમાં અને એકસરખી લાઇનમાં
અહુરે રહેમત—કરમાન, જાંગધાર પેહેલી મુસાફરી, ગુજરાત, કાડીચાવાડ,
કર્ણ, જાંગધાર બીજી મુસાફરી, પુના, મુંબદી, રાજકોટ, સરવેનું ઓકળ મેઠું પુસ્તક,
પુસ્તકાં સેનેરી નામ સાથે, લુગાનાં ઈંગલીશ બાઇંગના ચુડા; હૃદીઓ એ રૂપીઓ,
પોણો જીદું.

અહુરે રહેમત, છુટા વિભાગો.

૧ કરમાન, જાંગધાર પેહેલી મુસાફરી.

૧ કરમાન, ગુજરાત, કાડીચાવાડ, તથા કર્ણ.

૧ કરમાન, જાંગધાર બીજી મુસાફરી, પુના, મુંબદી તથા રાજકોટ,
હૃદીઓ દરેક વિભાગનો આડ આના, પોણો જીદું.

નુરે વહુદાનીયત ભાગ પેહેલો } હજરત મૈદા મુરતકાઅલીં જવન
નુરે વહુદાનીયત ભાગ બીજો } ચરિત્ર તથા બીજા ઉપરોક્ત વિષયો.

ઈસમાઇઝી પ્રકાશ ભાગ પેહેલો } મસનની મૈદાના રંમીમાંથી એ ચેદો સાર
ઈસમાઇઝી પ્રકાશ ભાગ બીજો } ભસનની મૈદાના રંમીમાંથી એ ચેદો સાર

ઈસમાઇઝી દર્પણ—ઈસમાઇઝી અડતાલીસે ઈમામોનાં (નકરા સ.થે) વતન,
ઈમામતના હીજની તથા ઈસની સન સાથે, કુંક વર્ણન.

મજાકુર પાંચે પુસ્તકમાંથી દરેકનો હૃદીઓ એક રૂપીઓ, પોણો જીદું.

તાબાલીમે ધુઅા—શીંઘા ઈમામી ઈસમાઇઝી પાક ધુઅા, ગુજરાતી ટાઈપમાં,
બીજા વિષયો સાથે.

તક્સીરે ધુઅા—શીંઘા ઈમામી ઈસમાઇઝી પાક ધુઅાનો તરજુમો, શાખાથી
સાથે, મજાકુર બને પુસ્તકોમાંથી દરેક, હૃદીઓ છ આના, પોણો જીદું.

પુરતકો મળવાનાં હેકાણું.

કાશમ બોધા ભારતર પ્રગત કર્તાં.—૨૩ નવા નાગપાડા,

પે.લોસ ઈસ્પીતાલ સામે, પેટું નંબર ૮—મુંબદી.

અખી લાલજીલાઈ હેવરન—ધી ઐન સિંધી પ્રિંટિંગ પ્રેસ,

૧૧૬, પાલખી મોહેલા, પેટું નંબર ૮.—મુંબદી

